

Kako smo se mi uspravili! Pred nosom nam se događaju razne stvari - a mi šutimo! Neki ljudi se skoro "busaju u prsa" govoreći kako rade, no rezultata nema, bar ih mi ne vidimo, jer se situacija nije uopće izmijenila. Evo o čemu se radi:

Danas me je nazvao prijatelj i ispričao priču o svojoj poznanici, koju nažalost ne možemo imenovati. Ljudi se, nažalost, boje. Tako mi prijatelj priča kako ta njegova poznanica želi dovesti k sebi svoju majku u devetom deceniju života, koja živi sama u Hrvatskoj. Znae kako je: čovjek brine, pa se čini nekako lakše ako vidiš svoje roditelje pored sebe. Ta naša poznata nije imućna, pokriva svoje troškove, i izračunala je u glavi kako mora platiti kartu - to može; nekakve državne troškove - i to će nekako, i evo mame ovdje.

No, prevarila se je. Za dolazak mame morat će se zaista namučiti i - naplaćati. Mora zatražiti formulare, pa predati ispunjene formulare s dokumentima u Beč, u kanadsku ambasadu (u kojoj rade službenici koji izvrsno govore srpski i koji "nadgledaju" sve one koji dolaze iz svih krajeva Hrvatske po dokumente). Taj dio ona će nekako podnijeti, iako nama nikome nije lako dolaziti u bilo kakvu kancelariju gdje su srpski službenici. Ta činjenica nas posebno iritira u kanadskoj ambasadi u Beču, jer poznata je činjenica da u tu ambasadu dolaze isključivo (s vrlo rijetkim iznimkama) Hrvati iz Hrvatske, te bosansko stanovništvo.

No, to do sada nabrojeno nije bilo čak ni najveći problem. Naša "kćerka" nazovimo je tako, morat će platiti za dolazak majke: \$ 925.00 kako je kanadska država odredila i još nekih \$ 500.00 za nekakve administrativne troškove (a što je bilo ono prije, ako ne administracija?).

"Kćerki" je, jasno, došlo slabo, jer to je \$1,425.00 bez putne karte, bez troškova za dolazak u Beč, bez onih sitnih ili krupnijih troškova koji će zasigurno biti. A vjerovali ili ne, ona je jedan od sretnijih, jer mama će sigurno dobiti ulaznu vizu.

A što je s onima koji dolaze, pa razmišljaju o tome da li ispuniti dokumente, ili šutjeti, ispuniti formulare, prekršiti hrvatske zakone, posebno one vojne - i vidjeti Kanadu? Sigurna sam da znate da u bečkoj ambasadi svi muškarci između 21 i 65 godine moraju ispuniti jedna izvjestan formular. Taj formular je u upotrebi već nekoliko godina. Neka pitanja s tog formulara su takove prirode da si čovjek postavlja pitanje: "Koga zanimaju ove informacije?" Čujem da ima ljudi koji su došli iz Hrvatske, pogledali te formulare, okrenuli se i otišli - a nisu nikoga ubili, nikoga ranili, jedino im je falanga to da su sudjelovali u Domovinskom ratu. Jednostavno, nisu željeli odgovarati na osjetljiva vojna pitanja o Hrvatskoj, i jednostavno neće prekršiti zakone svoje domovine.

Za Vašu informaciju par pitanja: (2) What was your military ID number?

(4) Where were you stationed during the war? (Give dates, names, places)

(7) What was the name and/or nickname of your immediate supervising officer?

Jasno, pitanja ima puno više, čak 15 (s potpitanjima), i svako od njih je dosta čudne prirode. AMCA je probala razgovarati o tom formularu i bilo je rečeno da svatko iz onog kraja svijeta mora ispunjavati takve formulare prije dolaska u Kanadu, tako da se u Kanadu ne uvuku ratni zločinci - taj formular je za zaštitu Kanade. Tako kažu.

Pitanja koja bih ja željela postaviti nekome, i to zaista ne znam kome su sljedeća: tko upotreblja ove informacije; građani kojih zemalja trebaju ispunjavati taj dokument; kad jednom taj dokument bude ispunjen - gdje taj dokument završava; da li se provjerava točnost izjava na dokumentu i u koje svrhe; koja agencija provjerava točnost izjava; ako se ustanovi da je osoba koja je ispunila taj formular lagala - što se onda događa; da li je itko kažnjen ili vraćen u zemlju iz koje je došao, ako je dao lažne informacije; kad je taj formular prvi puta upotrebljen, u kojim zemljama i zašto; i zadnje pitanje, koje je možda najvažnije: da li bi kanadska vlada dozvoljavala svojim državljanima odgovarati na tako osjetljiva pitanja, kad bi neka druga država to zahtijevala od njih?

Kad god razmišljam o ovom formularu, upravo se zapjenim, jer postajem gotovo uvjerena u to, da smo mi, koji smo bili napadnuti, stalno u situaciji da se branimo, čak i sada u mirno doba, čak i u Kanadi. Doći za naše poznanike u Kanadu je zaista teško, i tu se ne radi samo o mlađim ljudima. Pred koji tjedan bilo je jedno vjenčanje. Zamislite, baka od mlade je imala problema da dođe unuci na vjenčanje! Ta žena ima preko 80 godina! Kratiti njoj vizu za vjenčanje unuke čak je okrutno!

Za kraj postavljam pitanja našem Svjetskom Kanadsko-hrvatskom kongresu, jer to je njihov fah: gdje ste? Zar nije vaše mjesto baviti se takvim osjetljivim stvarima, koja zadiru u svaki dio našeg života? Mi, kanadski državljani imamo demokratsko pravo - a vi biste trebali biti naši predstavnici - mi imamo pravo tražiti da se konačno skine "mrlja" s Hrvatske, da nas se tretira kao i sve druge države svijeta, jer mi nismo nikoga ni napali, ni razorili. Imamo pravo tražiti da u bečkoj ambasadi rade službenici s kojima mi nemamo, ako ništa drugo, jezične probleme. Mi, kao kanadski državljani, u ime svih državljana Kanade, imamo pravo pitati zašto takve strašne dadžbine nameću na one koji dolaze k nama u goste, ili za stalno: zar ova zemlja nije svjesna da to MI plaćamo iz svojih džepova. I na kraju zar već nije vrijeme da Kanadsko-hrvatski kongres zaštiti domovinu svojih roditelja, Hrvatsku, da zahtjeva da se ovaj sramni dokument istog trena makne - ili.... A tko zna, možda je zadaća Svjetskog Kanadsko-hrvatskog kongresa da organizira koncerte? Možda treba organizirati novu udrugu, koja će jasno vidjeti svoju zadaću: zaštita svih kanadskih Hrvata; i njihovih gostiju iz domovine.

Tako ja mislim.

Valentina

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal

(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU :

- **Sinišu Glavaševića ubio mesar Bulidža**
- **Afera "lažnih" invalida**
- **Ministar Kovačević najavio rušenje pedesetak objekata**
- **Turizam: Rekord u broju gostiju**
- **Osijek u novom stoljeću**
- **Obljetnice: Stjepan Radić**
- **Imamo naš Župni park**

Sa biciklijade i hodijade "S ljubavlju u novo tisućljeće"
Gosp. Ivan Picukarić, konzul Republike Hrvatske, i budućnost
naše zajednice u Torontu i Mississaugi, Luka i Nikola Brtan

Hrvatska
ISKRA
(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :
Valentina Krčmar

Contributing Editors:

Ing. Slavko Butković, dr. Darko Desaty
Vel. Josip Gjuran
Dipl.ing. Damir Borovčak

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

iskra @ idirect.ca
Telephone • Telefon :
(905) 738 - 0053

Fax :
(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata :

KANADA: \$60.00
USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.
Pretplata na "ISKRU" može
se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates :

1/2 page - \$100.00 per issue
\$1,000.00 yearly
\$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
\$500.00 yearly

1/8 page (business card)
\$25.00 per issue
\$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Broj 61, 30. lipanj, 2000.

Sadržaj:

Pismo urednice.....	2
Vijesti iz Toronta.....	3
Vijesti na engleskom.....	4
Sinišu Glavaševića ubio mesar Bulidža.....	5
Zbog plakata sa 131 Srbinom prijete mi likvidacijom.....	5
Do kraja godine smanjenje zaposlenih u MVP za 180 djelatnika.....	7
Afera "lažnih" invalida.....	8
Odnosi s Haagom.....	8
Gospodarstvo.....	9
Mini summit, Osijek u novom stoljeću.....	10
Ministar Kovačević najvio rušenje pedesetak objekata.....	10
Turizam.....	11
Suzdržane reakcije na ruku pomirenja cmogorskog predsjednika.....	12
Miloševićev potpis iza Šešelja zahtjeva za prekidom odnosa.....	12
Sloboda medija i javne riječi.....	13

Damir Borovčak, Hello Toronto - ovdje Zagreb.....	14
Vijesti iz HDZ.....	15
US envoys seeks ouster Serbian.....	15
UNHCR pokrenuo kampanju.....	15
Mojim očima (i srcem).....	16
Sprovod P. Radica i dr. Basaričeka.....	18
Imamo naš Župni park.....	20
Vijesti iz kulture i zanimljivosti.....	21 - 23
Polja podvučena plavim.....	24
Događaji u zajednici.....	25 - 28
Vaša pisma.....	29
Za svakog ponešto.....	30
Vaše zdravlje.....	31
Motrišta.....	32

Prilog HRVATSKOJ ISKRI,
Intervju s dr. Goranom Granicem
Vijesti iz Sabora
Intervju s dr. Dijanom Pleštinom

Urednica piše.....

Dragi čitatelji,

Ovih sam se dana dosta kretala po hrvatskoj zajednici, i srela mnogo prijatelja HRVATSKE ISKRE. Veoma mi je drag svaki vaš komentar, svaka primjedba, kao i sugestija, jer samo tako postajemo bolji. Ne mogu a da se ne zahvalim obitelji Filipić na novčanom daru (\$100.00), koji ovom uredništvu mnogo znači. Svaka materijalna pomoć je dobrodošla, no veoma nam je draga Vaša podrška, dragi prijatelji Filipići.

Pripremili smo vam mnogo materijala za ove ljetne dane. Ovaj puta tražili smo materijale po raznim izvorima, i nadamo se da ćete biti zadovoljni s našim izborom. Politički život Hrvatske je zaista raznovrstan, tako da materijala ima mnogo, no mi smo izabrali ono što smatramo da je najvažnije od svih događanja u Hrvatskoj. I ovaj puta vas vodimo po hrvatskoj prošlosti, geografiji, novostima dana, vijestima iz kulture, kao i vijestima iz naše zajednice. Kad smo pri našoj zajednici, ponovno se oporštamo od vel. Gjuran, koji se vraća u domovinu. Dok pišem ovo pismo vel. Gjuran je još među nama, jučer je bio u župnom parku "Father Kamber", gdje su ga srdačno dočekali mnogi. Od uredništva, mene osobno, sretan Vam put, vel. Gjuran i hvala Vam na svemu.

U HRVATSKOJ ISKRI br. 59 bio je jedan izvrstan članak o zdravlju, i smatramo da bi ga trebali sačuvati za buduću upotrebu. U svijetlu Walkertona, gdje su ljudi poumrirali od e-coli virusa, izvanredno je važno u ovim ljetnim mjesecima biti vrlo pažljiv kod pripreme hrane, ili osobne higijene. Članak dr. Darka Desatyja vrlo je iscrpan, izvanredno pripremljen i mi vam preporučujemo - služite se njime. Napravite kopiju tog članka i stavite je negdje na vidno mjesto, ili ga podijelite sa prijateljima koji ne čitaju HRVATSKU ISKRU.

Još jednom vas pozivamo, javljajte nam o vašim društvenim događanjima, ili nam pošaljite svoje utiske, slike koje su vam posebno drage. Podijelimo li zadovoljstvo utisaka, bit ćemo bogatiji.

Valentina

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Vaše zdravlje

BUŠENJE UHA ILI NOSA? Izbjegnite komplikacije

Bušenje ušnih resica radi umetanja naušnica, stara je praksa, više ili manje prihvaćena širom svijeta. No, što se tiče zapadnog civilizacijskog kruga, donedavno su samo duševno bolesne osobe ili one iz marginalnih društvenih krugova bušile nozdre, jezik, i druge dijelove tijela kako bi kroz njih provlačile ukrase. Potom se ova moda proširila na ljude iz svijeta zabave i mode, a zatim i na adolescente. Danas nije rijetkost da si i visoko obrazovane osobe dadu probušiti nos, jezik ili druge dijelove tijela kako bi nosili nakit od svih mogućih materijala - zlato, čelik, drago kamenje - i oblika - naušnice, prsteni, "ziherice", ključići...

Svatko ima pravo na svoje mišljenje o estetskoj strani ovakove prakse, ali, prije no što si date nešto probušiti, morate se upoznati s posljedicama. Bušenje kože, naime, može dovesti do zdravstvenih komplikacija, gdje kada i vrlo ozbiljnih, posebno kad se radi o bušenju na osjetljivim dijelovima tijela.

RANICA DUGO ZARASTA

Nije isto ako si date probušiti ušnu resicu ili pak obrvu, usnicu, pupak ili bradavicu dojke! Na ovim mjestima ranica mnogo duže zarasta nego na uški.

Da bi probušena nozdrva potpuno ozdravila, treba šest pa i devet mjeseci, a nozdrva se ne ubraja u najosjetljivije dijelove tijela.

Ranica na sluznicama (jezik, usna, spolni organi...) zarasta još duže. Bušenje jezika velik je zahvat jer tkivo natiče pa osoba smije nekoliko dana jesti samo hladnu i tekuću hranu.

Probušite li hrskavicu (nozdrve ili uške primjerice), mjesto bušenja bit će osjetljivo na upale i infekcije. Hrskavica je naime vrlo osjetljiva, naročito na gornjim dijelovima uha i nozdrva. Tu lako dolazi do infekcije jer se mikroorganizmi nalaze na svakom djeliću kože i još se brže razmnožavaju kad im se daje prilika da uđu u ranicu. Naročito su osjetljivi predjeli bradavice dojke, obrve i uške.

OPASNOST OD INFEKCIJE

Na sluznicama živi čak i više mikroorganizama nego na koži. U nosnoj šupljini, putem koje tijelo izbacuje dobar dio mikroba kihanjem i smrcanjem, a osobito u ustima ili na spolnim organima, stoga se vrlo lako razvija pogibeljna infekcija. Na bušenjem oštećenoj sluznici može doći do upale i gnojenja, što je znak da se tijelo pokušava obraniti od štetnih mikro-organizama. Pri tome tkivo natiče i postaje bolno na dodir. Budući se ta mjesta (uška, nos, usta) nalaze na glavi pa su blizu mozga, upala se vrlo lako i brzo može proširiti i uzrokovati po život pogibeljne upale moždanih ovojnica i samog mozga.

Prije bušenja obvezno se posavjetujte s dermatologom. Ne zanemarujte infekciju ako je već do nje došlo, jer se može proširiti na cijelo tijelo ako to na vrijeme ne spriječite. Tako može nastati po život pogibeljna infekcija krvi - sepsa.

Da biste izbjegli te opasnosti, vodite računa o higijeni. Dezinficirajte svakodnevno probušena mjesta nekim blagim antiseptikom (denaturirani alkohol) i redovito čistite nakit koji tamo nosite. I na kraju, ne nosite nakit neprestano dan i noć, već ga skinite uvečer prije spavanja. Najbolje je ipak ne bušiti te dijelove tijela.

MOGUĆE SU I ALERGIJE

U mnogih koji si probuše bilo koji dio tijela dolazi do alergije na kovinu od koje je izrađen nakit. Alergijska se reakcija javlja u 20 do 30 posto žena koje imaju probušene uši. Nažalost većina raznih privjesaka i kolutova koji se nose na probušenoj koži sadrži nikal koji vrlo lako izaziva alergiju. Oko probušenog mjesta pojavljuju se sitni prištići koji svrbe, a zatim izlučuju sukrvicu.

Alergija se može pojaviti čak i u osoba koje nikad nisu bile alergične, kao rezultat toga što se tijelo brani od ozljede.

Ne zanemarujte ni najsitniju alergiju jer se brzo može pretvoriti u mnogo prošireniju i neugodniju. Jedino je rješenje da smjestite skinete nakit koji tamo nosite.

Općenito se smatra da jedino zlatni nakit ne izaziva alergiju.

RUPE KOJE SE POVEĆAVAJU

Pod težinom koluta, prstena ili privjeska, rupica se može proširiti i pretvoriti u ružnu rupetinu na tijelu. Zanimljivo je da se rupice na ušnoj resici mogu uvelike proširiti i bez obzira na težinu naušnice pa gdje kada i vrlo mala i lagana naušnica uzrokuje pojavu velike rupe.

Rupica veća od prvobitne ne izgleda elegantno, a još je gore kad se uška rascijepi na dva dijela. Zamislite tek da vam se to dogodi na nozdrvi, obrvi ili intimnim dijelovima tijela! Bušenje spolnih organa naročito je osjetljivo jer se raskotina može povećati pri spolnom odnosu.

Štetu može popraviti vješti dermatolog ili plastični kirurg ako reagirate na vrijeme, odnosno ne dopustite da se rupa jako poveća. Liječnik će skinuti gornji sloj ožiljka, a zatim zašiti rastavljene dijelove uške, obrve, nozdrve ili nečega četvrtog...

Šavovi će, međutim, nedvojbeno ostaviti ožiljke. Specijalist može pri tome sasvim zašiti rupu ili ostaviti mali prorez za one koji se unatoč ovakvim problemima ne žele lišiti zadovoljstva nošenja nakita na tijelu.

LOŠE USPOMENE

Svaka od opisanih komplikacija ostaviti će traga na tijelu u obliku ožiljaka, ovisno o opsegu upale ili rascjepu kože ili hrskavice. Ružno je vidjeti te tragove i na lijepoj, mladoj koži, a kamoli na pomalo uveloj i opuštenoj.

Primjerice, ako je je probušena obrva i time uništen korijen dlake, na mjestu rascjepa koža će ostati bez obrva. Ako je probušen jezik, na tom će mjestu zauvijek ostati kvržica koja može prilično smetati i sprječavati pravilnu artikulaciju glasova, pa osoba počne šuškat pri govoru.

I na kraju, čini se da se moda bušenja bliži kraju jer iz SAD-a dolazi nova moda: pod kožu se ugrađuju metalne pločice i kuglice pa osoba dobiva ponešto "bionički" izgled, kao da je upravo došla iz kakvog znanstveno-fantastičnog filma. Rizik, međutim, i pri tome postoji jer i to može izazvati komplikacije: upalni granulomi, odbacivanje usadaka, infekcija, upala, sepsa, ružni ožiljci... Kakvo li će tek ime dati toj novoj modi samoranjavanja i izazivanja ožiljaka, možda "Terminator fashion"?

Nije zanimljiva ni zakonska strana cijele stvari. U Francuskoj, primjerice, bušenje potpada pod osakaćivanje tijela, no kako se izvodi uz dragovoljni pristanak "žrtve", zakonski se ne goni!

Mjesečnik za zdravlje i ljepotu, Vita, br. 63. (DD)

Javljajte nam se na naš email:
iskra@idirect.ca

Conversation with the Lord

Today Dear Lord, I'm 80 and
there's much I haven't done
I hope Dear lord you'll let me live until I'm 81
But then, if I haven't finished all I want to do
Would you let me stay awhile -
Until I'm 82?

So many places I want to go
So very much to see -
Do you think that you could manage
to make it 83?

The world is changing very fast
There is so much in store
I'd like it very much to live until I'm 84.

And if by then I'm still alive
I'd like to stay 'til 85 -
More planes will be up in the air
So I'd really like to stick
And see what happens to the world when I'm 86.
I know Dear Lord it's much to ask
(and it must be nice in Heaven)
But I would really like to stay until I'm 87.

I know by then I won't be fast and sometimes will be late
But it would be so pleasant to be around at 88
I will have seen so many things, and had a wonderful time, so,
I'm sure that I'll be willing to leave at 89... maybe -

I'm 90 Lord, my mind is sound
I like it here - I can still walk around
My time is limited I know and someday I'll have to go!
I'm not greedy or guided by fears
I want to see what happens in the next few years
I'm sure you've heard this plea before
But my bags will be packed by 104!!

Author unknown, sent in by a friend

Toronto Institute of Spinal Health Dr. J. Zeljko Srbelj, D.C., D.Ac.

Uspješno i profesionalno liječenje boli i ozlijeđa

- o Boli u leđima
- o Glavobolje
- o Vratne boli
- o Upale zglobova
- o Napetost i bolovi mišića
- o Radničko osiguranje
- o Prometne nesreće
- o Športske ozlijeđe

- o Medicinske usluge
- o Kiropraktične usluge
- o Fizikalne terapije
- o Masiranje
- o Akupunktura
- o Snažno gibanje
- o Tjelesne vježbe
- o Yoga vježbe
- o Vježbe sa leđima

"Ručna Medicina za Kralježnicu"
na dvije adrese:

2522A Keele Street
Toronto, Ontario
416 - 244 - 4900

2 Jane Street (kod Bloor St.)
Suite 208, Toronto, Ontario
416 - 760 - 7418

Gđa. Katica Tot, baka i teta Slava Jurak, u društvu s našim popularnim voditeljem radio postaje HBZ, gosp. Ladislavom Meze, stigle su na vjenčanje svoje miljenice Barbí Trtanj iz Hrvatske i Njemačke.

HRVATSKA ISKRA -
Vaše zadovoljstvo

PREPORUČUJEMO:

Vijesti iz Toronta

Pridružimo se ovoj akciji pomoći

POMOZITE ZAGREBAČKOJ BOLNICI!

moli Father Josip Gjuran

Znam da je naša domovina »terra combusta« - spaljena, razorena zemlja. Pljačkao nam ju je i vanjski neprijatelj i naš rođeni zločinac. Niti u mojem ranom djetinjstvu niti u odrasloj dobi nisam živio u obilju, i nikad nisam služio radi prljavog dobitka. S ozbiljnom sam sumnjom gledao na one koji su nam dolazili skupljati u razne »karitativne« i »humanitarne« svrhe.

Pa ipak: Zamolili su me da vam prenesem molbu Kliničke bolnice »Sestre Milosrdnice«, klinike za urologiju Medicinskoga Fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Vinogradska cesta 29. Tom odjelu te bolnice silno je potreban aparat za urodinamsku obradu. Naziv mu je »DANTEC MENUET COMPACT PLUS«. Taj elektronski aparat bio bi od velike koristi i pomoći i bolesnicima i liječničkom osoblju. Bolnica ga u ovim gospodarskim prilikama nije u stanju nabaviti. Nabavna cijena s carinom i porezima iznosi oko \$45,000.00. Ako uspijemo postići oprost od carine i poreza, bilo bi za desetak tisuća manje.

Zamislimo sebe u bolesnom stanju na tom bolničkom odjelu. Kako bi nam bilo drago da nam u bolesti djelotvorno pomognu! Bolesnome posluži, zapovijed je Isusova. Pomozi onima koji pomažu bolesnima!

Kod Hrvatske Kreditne Zadruga u Torontu otvoren je bankovni račun baš za taj fond. **Broj računa je 524421.** Ja sam na taj račun početno stavio \$200.00 i još ću dodati. Jedan naš dobri župljanin obećao je nekoliko tisuća dolara, a svakoga ovdašnjega Hrvata i Hrvaticu najponiznije molim da svoj dar preda na taj bankovni račun u Hrvatskoj Kreditnoj Zadrugi ili u svojoj župi.

Molim i sve ovdašnje liječnike hrvatskog porijekla i sve ostale hrvatske udruge i društva, a vjerujem da ovdašnje hrvatske svećenike i sestre ne trebam moliti - dosta je da ih obavijestim i oni će poslužiti evanđeoskom spremnošću.

U ime bolnice »Sestre Milosrdnice« u Zagrebu za sada Vas usrdno moli i zahvaljuje Father Josip Gjuran, a uspijemo li prikupiti potrebnu svotu i nabaviti spomenuti medicinski aparat, zahvalit će vam predstojnik toga bolničkog odjela spomenute bolnice u Zagrebu.

Josip Gjuran
iskreni župnik torontski

RASPORED PIKNIKA U ŽUPNOM PARKU "FR. KAMBER"

Srpanj	2	-	Hrvatska Seljačka Stranka, Toronto
Srpanj	9	-	Župa Hrvatskih Mučenika, Mississauga
Srpanj	16	-	Montalto Clab
Srpanj	23	-	Stranka Prava
Srpanj	30	-	Imotsko Društvo
Srpanj	31	-	Društvo Hrvata Like
Kolovoz	6	-	"Livno"
Kolovoz	13	-	Velika Gospa, Hrv. Župa, Toronto
Kolovoz	20	-	Hrv. Nog. Klub "Dalmacija"
Kolovoz	27	-	Upravitelj parka
Rujan	10	-	Proslava Male Gospe, župa Toronto
Rujan	17	-	Fond Slavonija

Župa Hrvatskih Mučenika
GODIŠNJICU BLAGOSLOVA CRKVE I JEDINI PIKNIK
IMAT ĆEMO U NEDJELJU, 9. SRPNJA U ŽUPNOM
PARKU "FATHER KAMBER".

Piknik HSS-a

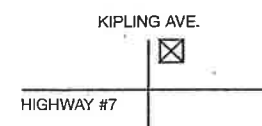
2. srpnja u župnom parku "Father Kamber" održava se piknik HSS-a. Svi ste pozvani!

**Pretplatite se na
HRVATSKU ISKRU**

Preporučujemo.....

DR. PETER T. DONKO
OPTOMETRIST
7777 KIPLING AVE. STE. 104
WOODBRIIDGE, ONTARIO
(905) 264-1512

Preporučujemo.....

Krešimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

Vijesti na engleskom News in English

By: S. L. Butkovic

Stability Pact depends on fulfilment

SEGEDIN (HINA) - Croatia has accepted the Stability Pact from the start, but for it to be successfully implemented, promises must be fulfilled because the Croatian public wants to know how it benefits from the Stability Pact, Croatian Foreign Minister Tonino Picula told a summit of the Central European Initiative (CEI), held at the ministerial level in Segedin, Hungary, on Saturday.

Montenegrin President Apologises

DUBROVNIK (HINA) - Montenegrin President Milo Djukanovic on Saturday apologised on his behalf and on behalf of Montenegrin citizens to Croatian citizens, particularly those from the Konavle and Dubrovnik region, for the suffering and losses caused by members of the Montenegrin people.

Montenegrin reserve troops were members of the former Yugoslav People's Army (JNA) units which in late 1991 carried out attacks on Croatia's southernmost parts.

Croatian Air Force's planes at celebration

LJUBLJANA (HINA) - On the occasion of its Independence Day (June 25) Slovenia organised an air display for over 150 planes and helicopters from 16 countries, including Croatian Air Force's MIG aircraft, at the airport of Cerklje Ob Krka on Sunday.

"Osijek in the New Century"

OSIJEK (HINA) - A meeting entitled "Osijek in the New Century" is being held in Croatia's biggest eastern town of Osijek. The event was organised at the initiative of Osijek Mayor Zlatko Kramaric and U.N. Secretary-General's special envoy Jacques Paul Klein. The purpose of the meeting is to analyse the situation after the completion of the UNTAES mandate and provide help for the economic recovery of Osijek and Osijek-Baranja County.

Croatia wants stronger cooperation with EU

ZAGREB (HINA) - The Croatian Foreign Ministry on Wednesday issued a statement saying the summit which the European Union would possibly organise with the aim of supporting reforms in the western Balkans should also be attended by countries surrounding the region - permanent and associate EU members, as well as by countries undergoing the process of stabilisation and association.

Government Bond issue in Japan

ZAGREB (HINA) - The second issue of Croatian Government bonds in Japan, worth US\$380 million, is by its terms the most successful issue of Croatian government bonds on the international financial market so far, the Finance ministry reported. The so-called samurai bonds have maturity time of seven years and an interest rate of three percent. The funds realised with this issue will be used for the payment of this year's credit commitments.

CROATIA AIRLINES

HAMBURG (HINA) - Representatives of the Croatian national airline company

Croatia Airlines took over a new Airbus A319 plane in Hamburg on Friday. Taking over the last six planes ordered from the French company Airbus Industrie, Croatia Airlines has completed the first stage of the renewal of its fleet, which now consists of 10 planes - seven Airbus A319 and A390 and three ATR planes.

Serb war crimes suspect arrested

AMSTERDAM - (REUTERS) - NATO-led peacekeepers have arrested a leading Serb war crimes suspect accused of massacring Muslim and Croat prisoners while he commanded the notorious Keraterm prison camp during the Bosnian war.

British peacekeepers pounced on Dusko Sikirica, a 36-year-old Bosnian Serb, breaking into his Balkan home and flying him off to The Hague to face trial for alleged genocide.

Sikirica was indicted for his involvement in the massacre of 140 prisoners at the Keraterm prison camp, at Prijedor, a town in the northwest Bosnia, during the 1992-95 Bosnian War.

Sikirica is charged with three counts of genocide, two counts of crimes against humanity, two counts of violations of the laws or customs of war and three counts of grave breaches of the Geneva Convention, according to the indictment.

The Keraterm detainees were killed, sexually assaulted, tortured and beaten, the indictment said.

Twenty-six publicly indicted war crimes suspects from the Bosnian war still remain at large.

The most wanted are Bosnian Serb wartime leader Radovan Karadzic and his military commander Ratko Mladic, who were both indicted twice.

The war crimes prosecutors have also issued an unknown number of secret or "sealed" indictments.

VERBATIM

"International community has not forgotten one of the most gruesome episodes of the war"

-British Defence Secretary Geoffrey Hoon and Foreign Secretary Robin Cook

Vaša pisma

Pred par dana dobila sam pismo u ruke, za koje smatram da bi bilo interesantno za cijelu zajednicu. To je pismo predsjednika Hrvatske obrtničke komore, čiji članovi su bili ovdje u posjeti u Kanadi kao gosti "Croata International".

Hrvatska obrtnička komora

12.6.2000

Croata International
Gosp. Krešimir Mayer
Mississauga, Ont.

Poštovani,

Po povratku u Hrvatsku, te nakon sređivanja svih dojmova koje smo stekli u Kanadi, ne možemo a da se ovim putem ne zahvalimo na svemu pruženome tijekom boravka u Mississaugi.

Sva Vaša srdačnost i gostoprimstvo koju ste nam pružili ugodno nas je iznenadila, kao i dobra volja koju ste pokazali da bi nam omogućili uvid u gospodarske mogućnosti koje nudite. Dodatno nas je dimnula briga koju ste posvetili svakom članu naše delegacije za vrijeme cijelog boravka u Vašoj domovini.

Bila nam je iznimna čast i zadovoljstvo što smo imali tople, otvorene i srdačne susrete sa Vama i Vašim suradnicima. U svakom trenutku naših susreta, osjetili smo Vaš entuzijazam, želju i zahvalnost što je jedna delegacija poslovnih ljudi iz Hrvatske otišla tako daleko da uspostavi nove mostove suradnje bilo u poslovnom, bilo u kojem drugom smislu ovdje na sjeverno-američkom kontinentu gdje je najrazvijenije gospodarstvo na svijetu.

Nadajmo se da je naša posjeta ostvarila dobre rezultate te da će se gospodarska suradnja ostvariti u željenom obimu.

Još jednom, najsrdačnije zahvaljujem u svoje osobno ime kao i u ime svih članova delegacije na svemu pruženom za vrijeme naše posjete.

S osobitim poštovanjem,

Stjepan Šafranek
Predsjednik

I dio pisma redovite čitateljice HRVATSKE ISKRE:

Draga gđo. Valentina,

Želim Vam dobrodošlicu. Znam da Vam je vrijeme brzo proletjelo, jer što je lijepo, brzo prođe....

...Još jedan dokaz da me sreća nije napustila je što sam upoznala još jednu predivnu mladu osobu s velikim srcem. To je dr. Michele Žigrović, kiropraktor, koja je održala jedno predavanje za novodošle u Catholic Cross Cultural Services u Mississaugi. Suosjećajući s nama obećala je prvi pregled besplatan. Nakon nekoliko mjeseci zakazala sam prvi pregled, koji je pokazao oštećenje kičme.

Dr. Žigrović je dobila informacije da ovaj vid liječenja ne pokriva socijalno osiguranje, a znajući da sa \$ 500.00 koje primam ne mogu plaćati to liječenje, rekla mi je da će nastaviti sa terapijama bez obzira na plaćanje. Nisam u mogućnosti da joj se odužim za njenu dobrotu, pa ovim putem želim da joj se zahvalim i pozdravim kao i njenu majku koja radi s njom, i koja je također vrlo ljubazna i puna razumijevanja.

Hvala Bogu što ima (iako malo) tako dobrih ljudi, koji znaju suosjećati s patnjama drugih. Neka takve Bog nagradi, jer ja sam nemoćna da se odužim.

Srdačne pozdrave Vama, te prijateljima, dobročiniteljima i čitateljima HRVATSKE ISKRE.

Matilda sa kćerkom
Mississauga

Reagiranja

To All,

Yesterday I forwarded the HIC Press Cut with the very good news of Croatia becoming the communication center for Central and Eastern Europe through the British company EXi. But there was also an article about an EU fund allocating 5.5 billion Euros for the western Balkans during the next six years, of which half is reserved for Serbia, 20% for Kosovo, leaving the rest of them, Croatia, Albania, Bosnia, Macedonia and Montenegro to share the remaining 1.5 billion euro!

I am infuriated that the EU would give Serbia, who started all the wars and caused so much damage in Croatia and Bosnia, the lion's share of the money. This begs for an answer. Is the EU trying to apologize for the NATO damage to Serbia?? It is really outrageous! I intend to write to the State Dept., to the US ambassador to Croatia Montgomery, President of the EU, (as soon as I get his name), and possibly also to the Ambassadors of France and England in Croatia.

This will be my letter:

It is incomprehensible that the EU is earmarking from their 5.5 billion Euro fund for the western Balkans 50% for Serbia and 20% for Kosovo, while the rest (1.5 billion) would be divided among Croatia, Bosnia, Macedonia, Montenegro and Albania. Why will Serbia be rewarded with the lion's share of the money, in spite of having started all the wars and caused enormous destruction in Croatia and Bosnia-Herzegovina? Wouldn't it be more just to allocate the larger portion of the money to the war-damaged victims of Serb aggression? Croatia, as an important Western ally situated on the crossroads of Western and Eastern Europe is receiving only a small amount of the fund, while it is in great need of support. It does not make sense and is extremely unfair that the largest part of the pie goes to the aggressor while the victims must be satisfied with the crumbs.

Very truly yours,
Hilda M. Foley

Na koncertu muškog vokalnog ansambla "Ivan Goran Kovačić" radile su neke žene "Bedema Ljubavi": Radojka Šemrov, Nevenka Ocvirk, Mira Mayer (blagajnica), Mira Vuletić i predsjednica Ružica Janjiček

je ekonomskih teškoća i slobodna-zidarskoga terora međunarodne politike i bankara internacionalnog momentanog fonda.

Najčešća Isusova riječ u Evanđelju je ona: "Ne bojte se!" "Zašto ste se prepali?", "Čega se bojite?"

A moji Hrvati katolici boje se! Nose u sebi neki strah pred nekakvim tajnim silama mržnje i osvete. Toliko su vas zastrašile politička i ekonomska zbivanja da sumnjate i u sebe i u ljude oko sebe, i u svoj hrvatski narod, i u svoju vlastitu državu Hrvatsku. Kao da ste postali paranoiici, paranoičan narod.

A Isus je došao da se ti brate i sestro, raduješ sretnoj sigurnosti! "Sretna sigurnost Isus je moj, njemu sam dao život ja svoj...!" Bog jest ljubav i želi se razliti u tebe i u mene, želi nas ispuniti mirom, želi istjerati naš strah, nesigurnost, nemir i žalost.

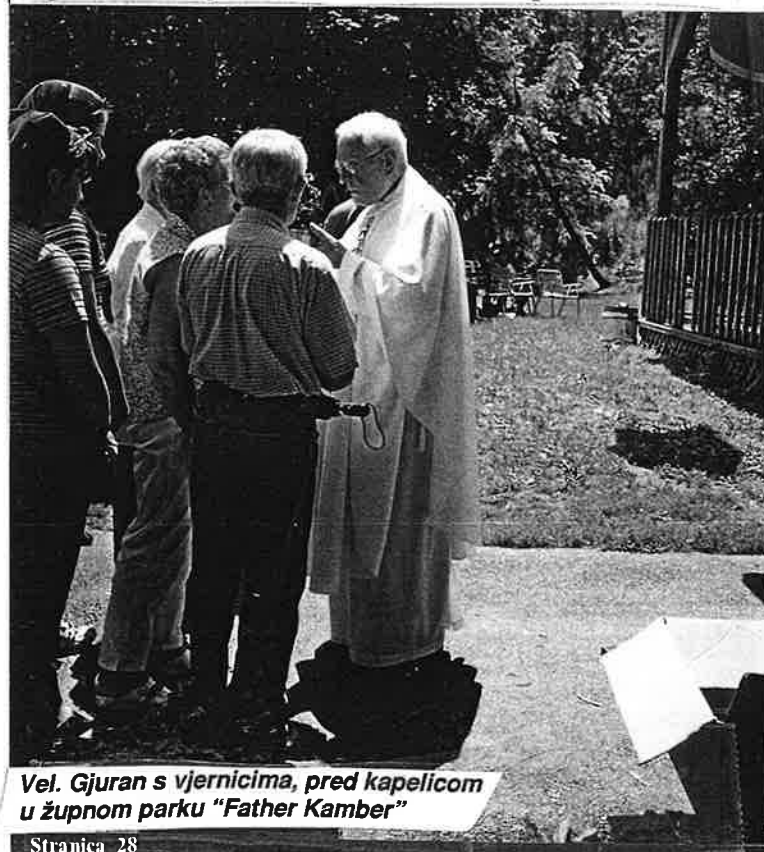
To je cilj i ovog Tijelovskog blagdana: pročistiti i ojačati nam srce i dušu, pa da se više ne bojimo. Gdje je Bog, ondje je mir. Gdje Isus nastupa, mir nosi i nestaje straha.

"Gospodin s vama!", pozdravlja nas misnik često u toku misnog slavlja. Bog jest s tobom i samnom! Zaštićeni smo Božjom ljubavlju!

Boje se oni koji se moraju skrivati pred Bogom. Boje se oni koji su nešto krivi. Strah nastaje kad se ti ili ja grijehom odmetneš od Boga. "Sretna sigurnost Isus je moj, njemu sam dao život ja svoj!" I svoj život i život svoga naroda i države!

Pred 10-etak godina nekako u ovo doba, Bog nam je darovao slobodu. Lažu oni koji tvrde da su je oni izvojevali. Bio je to Božji dar! Onda je Zloduh, sam Sotona mobilizirao sve sile beogradske čaršije i neke svjetske političare, pokušali su nam otići taj Božji dar; zastrašivali su nas i masakrima i svojim topovima i tenkovima, ali usprkos brojnim razaranjima cijela je Hrvatska i veliki dio BiH rekla "NE". I sav svijet - htio ili ne htio - morao je priznati našu državu i sad možemo ulaziti u saveze s drugim suverenim narodima lukavo.

Gospodar svijeta nije ni onaj u Washingtonu, ni oni u UN-u, ni oni u Strassbourgu, nego onaj koji nam govori: "Ne bojte se. Ja sam s vama! Uzmite i jedite! I onda svak na svoj posao za opće dobro. On je naš saveznik, naš suradnik, partner!...."

Vel. Gjuran s vjernicima, pred kapelicom u župnom parku "Father Kamber"

Riječi vel. Gjurana duboko su takle svakoga na sv. misi, no one zadnje riječi, prije samog rastanka donijele su čak i pokoju suzu: "Vi svi ovdje, pogotovo mnogi moji župljani torontske župe, nikad nećete pravo znati koliko mi značite i koliko vas poštujem i volim! Radi vas sam i s vama propatio 30-etak vrlo mučnih godina ovdje. To što sutra i opet odlazim i vraćam se u moju i vašu Hrvatsku, to ne znači da ćemo se posve rastati. Ja vas smatram svojim iskrenim prijateljima, a dobri i iskreni prijatelji se ne zaboravljaju. Ako Bog da vratit ću se još jednom pred Uskrs sljedeće godine i čini mi se da će to - ili možda i ovo danas - biti zadnji moj posjet Torontu mojem.

Vi ćete meni puno faliti, nedostajati, i ja ću se vas uvijek s radošću i ponosom sjećati...."

Nakon sv. mise vel. Kos se zahvalio svima prisutnima na dolasku, a posebno se zahvalio svim učesnicima, sponzorima (kojih je bilo zaista mnogo) i spomenuo da su u organizaciji Biciklijade i hodijade sudjelovali mnogi: Hrvatska katolička mladež, Župni odbor župe Naše Gospe Kraljice Hrvata, Župni zbor, Hrvatska katolička žena, razne druge grupe i pojedinci, koje ste mogli vidjeti svugdje na radu: pri prodaji kolača ili pečenog mesa, kraj raznih igara koje su se igrale kasnije popodne, pri prodaji tombole, koja je bila izvanredno bogata, a prva nagrada bila je put za domovinu.

Kako god da je noć prije bila loša, i sve je bilo mokro kad smo došli u park, dan je završio pjesmom i plesom - još jedna Biciklijada i hodijada je donijela ponos onima koji su ili učestvovali ili radili u pripremanju.

Malo je reći čestitamo, jer ovako dobro organiziranih akcija trebalo bi biti mnogo više! Po ovome danas, vidjelo se koliko ova zajednica može dati i koliko traži. (VK)

Post festum

Često razgovaram s kolegama intelektualcima, koji se tuže kako u našoj zajednici nema dovoljno događaja koji bi zadovoljili njihov ukus. Govore mi, kako bi rado imali neke organizirane događaje, kao što su izložbe, koncerti i sl, jer njih, kako oni govore, ne privlače piknici, večere sa plesom i slično.

Eto, prošli tjedan je zahvaljujući velikom radu gosp. Dopude dovedena među nas izvanredna grupa umjetnika, vokalni ansambl "Ivan Goran Kovačić" koji zadovoljavaju svaki ukus, posebno onaj istančani. Ti umjetnici su dali sve od sebe u dva navrata, jednom na torontskom sveučilištu, 13. lipnja i drugi puta u Silverthorn Collegiate, 18. lipnja. Nažalost, dvorane niti jednom nisu bile pune, mjesta je bilo koliko hoćeš, što je upravo porazno. Onih, koji stalno govore kako ima treba nešto "bolje", opet nije bilo.

Pitanje koje me još i danas muči je: što bi se to trebalo dovesti ovdje u našu zajednicu da vidimo naše intelektualce u punom broju? Ako ih već ne privlače večere, piknici - koncert ovako visoke kvalitete trebao ih je privući - ali nije ih bilo ni ovaj put. AMCA, udruga bivših studenata zagrebačkog sveučilišta je imala u samom početku oko 400 članova, a to nisu čak ni svi intelektualci koji žive u Torontu i okolici, koliko ja znam. Kako sam i ja jedna iz te grupe intelektualaca - zaista me žalosti činjenica da ne vidamo više naše intelektualce među svojim narodom.

Pitanje je samo tko gubi - mi (intelektualci) ili mi (narod)?
Valentina

Ferdinand Jukić: Sinišu Glavaševića ubio je mesar kojeg su zvali Bulidža

Smrt radijskog novinara Siniše Glavaševića, jednog od simbola stradanja vukovarskih Hrvata, do danas je ostala nerazjašnjena. Glavaševiću se izgubio svaki trag u jesen 1991. godine, čim je odveden iz gradske bolnice nakon upada JNA i paravojski. Ferdinand Jukić u Globusu prvi put iznosi svoje spoznaje o tome nikad razjašnjenom nestanku.

- Sinišu Glavaševića ubio je jedan Srbin, pripadnik neke paravojske. Ne znam mu puno ime, ali ga nije teško identificirati. Po zanimanju je bio mesar, a zvali su ga Bulidža. Odmah nakon uhićenja i odvođenja iz bolnice, Bulidža je likvidirao Glavaševića. Treba znati da su Srbi bili vrlo ljuti na Glavaševića. Je li njegova likvidacija pojedinačni akt, ili je postojala zapovijed, to ne znam. - kaže Jukić. (Globus)

Sa zagrebačkog groblja herojima Domovinskog rata na Mirogoju....

Zbog plakata sa 131 Srbinom prijetje mi likvidacijom Večernjak otkriva: Tomislav Turek je autor plakata potjernice koji je uznemirio duhove u Karlovcu i okolnim mjestima

Veliki plakati dosad tajanstvenog autora s portretima 131 osobe u odorama milicije takozvane SAO krajine s natpisom "To su naši sugrađani", koji osviču na niz najprometnijih mjesta u Karlovcu, Slunju, Vojniću i drugim mjestima, postao je glavnom temom svih razgovora diljem Karlovačke županije. Proteklih su dana prvi jutarnji prolaznici hrllili prema plakatima pokušavajući prepoznati nekog od kolega s posla, susjeda ili se podsjetiti na poznanika kojega nisu vidjeli još od 1991. godine. Plakati su tijekom dana često nestajali, vjerojatno zbog želje da ih se sačuva za kućnu kolekciju. No, na pitanja tko je autor plakata i što se s njime želi postići nije bilo odgovora sve do prošlotjednog otkrivanja spomenika zapovjedniku ustaške Crne legije Juri Francetiću. Tada je plakat nalijepljen na staklo svog automobila dovezao Tomislav Turek, vlasnik restorana uz plitvičku cestu i sin bivšeg direktora Hrvatskog zavoda za socijalno osiguranje.

- Sve su to ljudi koji su tijekom 1991. krenuli s puškom na Hrvatsku, a danas se kao tobožnji lojalni građani vraćaju u Hrvatsku. No, još je gore što se neki prema nama Hrvatima ponašaju arogantno i prijetje nam, a uvjeren sam da spremaju novu balvan-revoluciju. Ma zar ih nakon svega što su učinili ovoj zemlji nije sram? - ogorčen je Turek.

On je priznaje, jedan od organizatora skupljanja fotografija, tiskanja i raspačavanja plakata.

VLAST VIŠE ČINI ZA SUDIONIKE BALVAN-REVOLUCIJE NEGO ZA NAS

Plakat je samo jedan od načina da na kulturni način upozorimo na probleme koje Hrvati imaju na područjima od posebne državne skrbi. Ne činimo time ništa nezakonito, nego prije svega želimo potaknuti naše ljude da prepoznaju što više ljudi te da se o njima skupi što više informacija. Želimo tako omogućiti pravosudnim organizmima da kazne sve zločince koji su željeli uništiti sve hrvatsko na ovim prostorima. Ni sam ne znam zašto se oko toga plakata digla takva prašina. Nije riječ ni o kakvom posebnom projektu niti je plakat izrađen u sklopu kakve udruge ili političke organizacije iako su nam mnogi dali podršku i pomoć. Već sam zbog njega imao problema, a i u tiskari ga ne žele više raditi jer strahuju od mogućih problema. Puno bi važnije bilo analizirati u kakvoj smo situaciji mi Hrvati koji živimo u Točku i Veljunu, nekad istaknutim četičkim uporištima. Iako smo tamo došli legalno, na poziv države,

da mirmo živimo i radimo, sada nas se naziva grupom ekstremista, ultradesničara i radikala. Ova vlast istodobno više čini za nekadašnje sudionike balvan-revolucije nego za nas - tvrdi gosp. Turek.

"RAZOČARAN SAM IZJAVAMA MESIĆA I RAČANA"

Osim što je predsjednik Mjesnog odbora, Turek se uključio u niz akcija na slunjskom području. Bio je aktivan sudionik nedavnih veljunskih događanja vezanih uz spomen-kosturnicu. Angažirao se i na postavljanju ploče Juri Francetiću, za što kaže kako je pokušaj da se znamenitim Hrvatima oda dužna počast. Razočaran je izjavama predsjednika Mesića i premijera Račana kako spomen obilježje treba srušiti te se čudi rušilačkim, umjesto graditeljskim pobudama ljudi na vlasti. Iako vodi poznati restoran i ugledan je u tom kraju, za svoga četverogodišnjeg boravka u Točku uspio je stvoriti niz neprijatelja. U taj je kraj stigao sa statusom sudionika Domovinskog rata i prostrijelnom ranom iz 1991. g. koju je zadobio u selu Voćarica između Okučana i Novske. Često će istaći kako, dok je živio u Zagrebu, nikad nije imao problema sa zakonom, no otkad je odlučio na preseljenje, skupio je 14 prekršajnih i četiri kaznene prijave, ali nikada nije osuđivan. Uglavnom je imao problema sa Srbima, a preživio je, tvrdi, i pokušaj atentata.

"PRISILJENI SMO BORITI SE ZA GOLI ŽIVOT"

-Vjerujte, nisam nacionalist. Sa Srbima koji su tu ostali živjeti nakon "Oluje" bio sam u dobrim odnosima, pa mi je jedna bakica čak donosila i jaja. Ali u posljednjem valu povratnika došli su neki ljudi kojima tu nije mjesto. Nakon njihova dolaska promijenili su se i postali arogantni i oni koji su prije bili mirni. Imam stalno problema sa Urošem Dudukovićem, a trebalo bi znati da je on tijekom Domovinskog rata bio zapovjednik 1. Voda odreda Marić Kosa. Nakon što je porušeno i zapaljeno selo Batnoga, Duduković je bio pohvaljen jer je imao samo jednog ranjenog. Takav čovjek danas živi ovdje. Njegov sin Slobodan navodno studira u Banjaluci, no iskoristio je priliku i došao na skup u Veljun gdje mi je otvoreno prijetio likvidacijom. U toj je grupi i Milan Vuksan. Moram spomenuti i Mirka Krajačića, koji je donio ploču na ćirilici za spomenik u Veljunu. Ipak, ne smijete zaboraviti da je ideolog svega Milorad Pupovac, predsjednik SNV-a, koji preko Ankice Seke Duduković prenosi zadatke operativcima na terenu. Zato smo se mi Hrvati prisil-

ljeni boriti za goli život na ovim prostorima, a plakat s krajinskim milicajcima samo je dio toga. No, spremamo i nove akcije – najavljuje gosp. Turek.

Plakat se u Karlovcu prvi put pojavio za prosvjednog skupa koji je organiziran na dan početka ponovnog suđenja Mihajlu Miši Hrastovu. Mišo Hrastov je u jesen 1991. na koranskom mostu na prilazu Karlovcu ubio 13 pripadnika srpske paravojske, a optužnica ga tereti za ratni zločin. S druge strane većina Karlovčana smatra ga istinskim herojem Domovinskog rata, koji je grad spasio od okupacije. Mnogi dosad saslušani svjedoci ističu kako bi ulaskom te skupine u Karlovac četnici uskoro imali otvoren pristup i do Zagreba. Tomislav Turek ne želi pojavljivanje plakata vezati isključivo uz suđenje, iako će reći kako je i to način da Mišo dobije podršku. U svakom slučaju plakat je izazvao golemu pozornost, digao je puno prašine i postao jednim od najintrigantnijih oblika dosad viđene političke borbe na tim prostorima. (Večernji)

I u Sisku plakati s imenima Srba optuženih za zločin

SISAK - U središtu Siska jučer su osvanuli plakati s popisima Srba s područja Siska, Petrinje i Hrvatske Kostainice koje autori plakata okrivljuju za ratne zločine. Jučer prijepodne plakati su bili izvešeni na oglasnoj ploči i u neposrednoj blizini sjedišta udruga proisteklih iz Domovinskog rata, a u podne na više mjesta. Na njima su uz popise kopirani i tekstovi "Večernjaka" iz 1991. kada su ratni reporteri našeg lista obilazili bojišnicu i izvještavali iz napadnutih hrvatskih naselja navodeći imena napadača prema kazivanju hrvatskih prognanika.

TO SU NAŠI SUGRAĐANI...

Na popisu je ime i slika Milana Zorića, ubojice Gordana Lederera, snimatelja Hrvatske televizije. (Večernji, 20.6.)

Preporučujemo Vam:

Special Agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

Exclusive Agents for
CAR RENTALS
IN CROATIA

General Tourist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agancije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7, FM od ponedjeljka do petka od 14:00-15:00, te nedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40AM)
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- **IVICA (JOHN) LONČARIĆ** -

3045 Southcreek Rd., Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

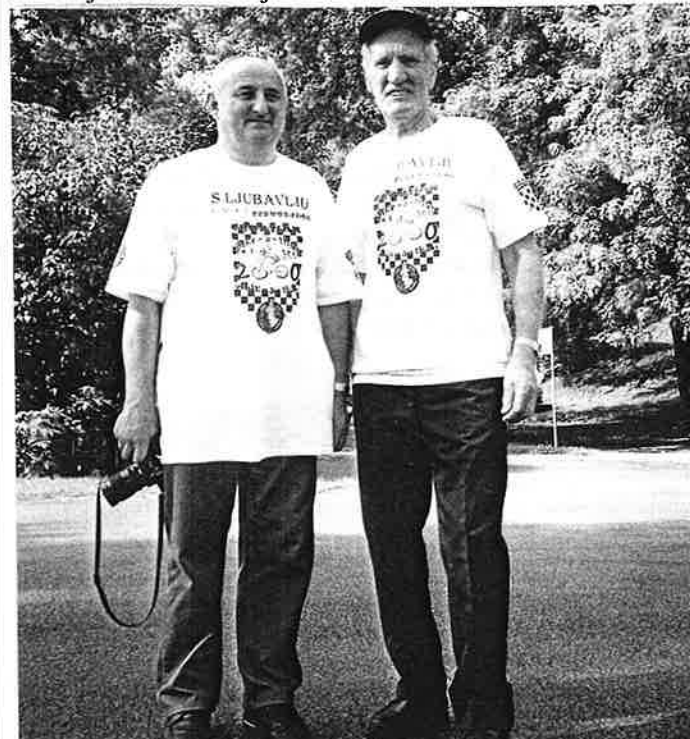
(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com **Fax: (905) 602-8899**

Biciklijada i hodijada

Park "Father Kamber", 25. lipnja 2000.

Ovih dana u Torontu u okolici stalno pada kiša, tako da nismo sigurni da li će se neki događaji i održati. Tako je bilo i sa Biciklijadom i hodijadom 2000. Kiša je padala cijelu noć, tako da se mnogi učesnici vjerojatno mislili da neće biti ništa od Biciklijade. Kako su mi organizatori rekli prijavilo se preko 200 učesnika, a vidjela sam kako su novi samo dolazili, no na sam start nisu svi došli, valjda zbog lošeg vremena prošle noći. Velika šteta, jer vrijeme je bilo kao "naručeno, sunce je sjalo, bilo je upravo vraće.

Na samoj Biciklijadi i hodijadi bilo je raznih: od vrlo malih na triciklima, ili u džipu, pa do nešto starijih na običnim, ili potpuno novim biciklima (kao na pr. naš konzul gosp. Ivan Picukarić, koji je kupio novi bicikl baš za ovu priliku). "Hodači" su hodali rutu od svojih 4 km a bilo ih je i vrlo malih, i nešto starijih, pa i onih još malo starijih - i nije im bilo baš lako, ali za ovu zajednicu i druženje - učinit će sve.

Vel. Josip Kos i g. Viktor Maurus, prije samog početka Biciklijade i hodijade

Vel. Josip Kos je pozdravio sve učesnike na startu, otpjevale su obje himne, upućena zahvala Bogu na ovom danu i druženju ove zajednice, i tada je gosp. Ivan Picukarić, konzul Republike Hrvatske, svečano otvorio 9. Biciklijadu i hodijadu. U svom kratkom govoru pozdravio je sve prisutne, i naglasio da ovakve akcije, koje su kao prvo humanitarne; drugo, vrijedne sa sportskog i društvenog značenja treba podržati i njegovati. Zaželio je da se ova akcija nastavi i idućih godina, i poželio svim učesnicima sigurnu vožnju i dobro hodaње.

Put je vodio bicikliste, tricikliste, pješake i sve ostale po Mississaugi, i vrlo brzo pojavili su se natrag u parku, sretni, zadovoljni, no vidjelo se na nekolicini da su bili "izvan forme" - neki su bili "zapužani"! Jasno, to nije bilo uopće važno - jer najvažnije je bilo sudjelovati!

Na sv. misi, koju je predvodio vel. Gjuran, ovaj događaj je bio spomenut više puta, jer ovakvi događaji su veoma važni za zajednicu. Vel. Gjuran se vraća 27. o.mj. za Zagreb, i ovo je bila njegova oproštajna sv. misa. U dužoj propovijedi vel. Gjuran je

John Burazin, po završetku Biciklijade

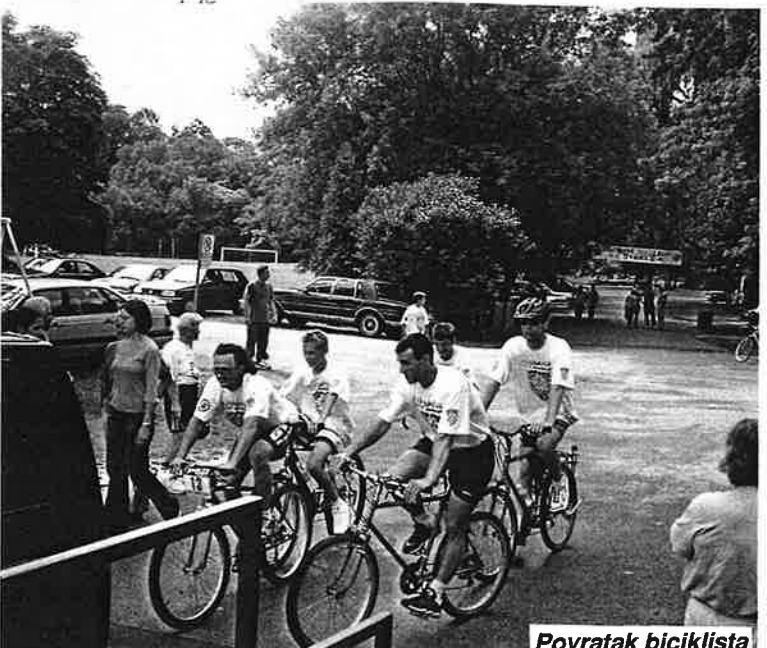
čestitao svima koji su sudjelovali na ovoj karitativnoj biciklijadi, čija je svrha jačanje zajedništva i solidarno pomaganje. Vel. Gjuran je prenio i čestitke nadbiskupa Bozanića, prvog čovjeka Crkve u Hrvata. Kako je ova nedjelja, Tijelovo, važna za nas katolike, smatramo da vam trebamo prenijeti dio današnje propovijedi vel. Gjurana:

"Mi danas slavimo Tijelovo, Božje Tijelo i Krv, blagdan Tijela i Krvi Gospodina Isusa, makar dobro znamo i čvrsto vjerujemo: prvo, Bog je duh! On nema tijela. Bog se jest ono jedno vrijeme pojavio u ljudskom tijelu u osobi Isusa Nazarećanina, ali to je bilo davno i kratko. Vrlo kratko: 30-etak godina. Davno: pred 20-etak stoljeća.

Nakon toga Bog se pojavljuje samo kao Duh koji prožima svojom božanskom snagom neke od nas, pa se sada pojavljuje i u javnosti onakav kakvim ga predstavljamo mi, Božji Duhovi, ljudi prožeti Božjim Duhom.

A ti Božji Duhovi, u našoj tek rođenoj slobodi sve do nedavna, živjeli smo usred pušaka, topova, granata, noževa i terora, a sada živimo u svijetu straha, nezaposlenosti i terora tzv. UN-a, i EZ-a i podmuklih "slobodnih zidara". Komunisti su kompromitirani. Nitko pametan više se ne zove komunistom.

Mi smo ti Božji Duhovi, i zato je na mjestu pitanje: kakvoga to mi Boga javno i privatno predstavljamo? Kakvoga to Boga, vi, Katolici Hrvati, tu u Torontu i oko njega, predstavljate?! Sudeći po mnogim našim ljudima, čini se da je taj naš Bog jako strašljiv, i brbljav kritikant svega. Prestrašio se

Povratak biciklista

Za vrijeme pauze na koncertu...

dvorani Silverthorna svojom pjesmom. Kako nisam umjetnički kritičar ne bih željela ulaziti u one nijanse glazbe o kojoj znaju samo vrhunski umjetnici i kritičari, no gledajući posjetitelje koji su sjedili oko mene - oduševljenje je bilo neopisivo.

Razgovarala sam s nekima koji su pratili prvi dio programa i svatko od njih rekao mi je da ih je emocija i izvedba izvjesnih pjesama dovela do suza. Posebno su naveli pjesme "O more duboko" i "Galeotova pesen".

Ja sam slušala drugi dio koncerta, kada je zbor pjevao hrvatske narodne pjesme. Svaka od tih pjesama donijela je novo oduševljenje, počevši od "Letovanića" do "Moje diridike". Ipak, najveće oduševljenje u dvorani bilo je kad su se začuli prvi taktovi "Zrinjskog". Ovo je, po mojemu, jedna od najboljih izvedbi ove najdraže nam hrvatske pjesme iz naše prošlosti.

Gosp. Vlado Dopuđa, organizator izvrsnog koncerta "Ivan Goran Kovačić" u društvu

Ovaj zbor je doveo među nas gosp. Vlado Dopuđa, uz pomoć još nekih pojedinaca. Oglasi za ovaj izniman umjetnički doživljaj bili su već odavno na Internetu, na radio postajama, i pronose se rječu. Gosp. Dopuđa zaslužuje svaku čestitku i zahvalu za dovođenje ovog izvanrednog zbora među nas. Vokalnom ansamblu "Ivan Goran Kovačić", svim pjevačima i dirigentu - velika hvala na prekrasnoj večeri sa hrvatskom glazbom.

Te večeri, zahvaljujući dobroti gosp. Dopuđe, žene "Bedema ljubavi" prodavale su kolače kako bi zaradile nešto sredstava za svoj daljnji rad. Ovim putem članice "Bedema ljubavi" zahvaljuju gosp. Dopuđi na dozvoli za prodaju kolača, svakoj ženi koja je poslala kolače velika hvala od predsjednice gđe. Ružice Janjiček i svake članice, a svima onima koji su kupili kolače i time pomogli naš rad - puno hvala! (VK)

Veče plesa i pjesme

Zahvaljujući vjenčanju u obitelji Trtanj, koje je održano u

subotu 17. lipnja i koji su doveli na svoju svadbu ovaj popularan orkestar, u našu sredinu došli su poznati tamburaši "Gazde". Sjećamo se te grupe iz 1992 g., kad su posjetili našu zajednicu pod drugim imenom, kad su još bili "mali", i zvali su se "Neki novi klinici". Koliko god da se sada zovu "Gazde", dobrim slavonskim imenom, oni su vam čistokrvni dečki iz Markuševca, kraj Zagreba.

Buduća mlada Barbi Trtanj na koncertu tamburaša "Gazda", koji su idući dan (17. Lipnja) svirali na njenom vjenčanju

Hrvatski fond Slavonija, koji je vidio u posjeti "Gazda" našoj zajednici izvrsnu priliku da zaradi novac potreban za svoje projekte, organizirao je ovu večer hrvatske pjesme i plesa, glazbe i veselja u krcatoj dvorani Croatia Banquet Hall-a. U dvorani naprosto nije bilo uopće ni malo mjesta. Kuharice su imale pune ruke posla, jer su posjetitelji naručivali i hranu i piće - jer plesalo se stalno! "Gazde" su zaista izvrsno svirali, pjevali drage nam hrvatske pjesme svojim zvonkim glasovima (Šumi, šumi javore; Vazda gazda; Ajmo tugo, ajmo tamburaši; Mare, Mare, vrag ti odni pare itd.) - a mlađi i stariji ove zajednice plesali su bez prestanka. Kako su većina posjetitelja bili vrlo mladi, što je bilo vrlo lijepo za vidjeti - često se je tijekom konferta moglo vidjeti plesanje kao da su na probi svoje folklorne grupe.

Kuharice i pomagači koji su dali sve od sebe da gosti Slavonskog fonda ne ostanu gladni i žedni, Gđa. i gosp. Kukolić, Marija Hribar i Slavica Milotić (s lijeva na desno)

Oduševljenje je bilo očito na svakom licu, a posebno na licima članova Hrvatskog fonda Slavonija, koji su, kako mi je danas nagovijestio gosp. Milan Krijan zaradili oko \$8.000. Kako nisu do sada imali vremena učiniti "završni" račun, točna suma se ne zna, no zna se će svaki cent biti poslan tamo gdje je potreba najveća.

Picula vraća Mastruka u Ljubljanu i do kraja godine smanjuje broj zaposlenih u MVP-u za 180 djelatnika

ZAGREB, 15. lipnja - Ministarstvo vanjskih poslova (MVP) će u petak ili ponedjeljak izdati službeno priopćenje kojim će, među inim, obavijestiti o tome što će ubuduće raditi veleposlanik Ivica Mastruko, koji je ovih dana na konzultacijama u Zagrebu. To je bio kratak odgovor što ga je Vjesnik u četvrtak dobio u Uredu glasnogovornika MVP-a. Na sva nastojanja da se sazna nešto više, povlači li se veleposlanik Mastruko trajno iz Slovenije, odlazi li u mirovinu, ostaje li u MVP-u i kakva je njegova profesionalna sudbina, u Uredu glasnogovornika MVP-a su ostali suzdržani.

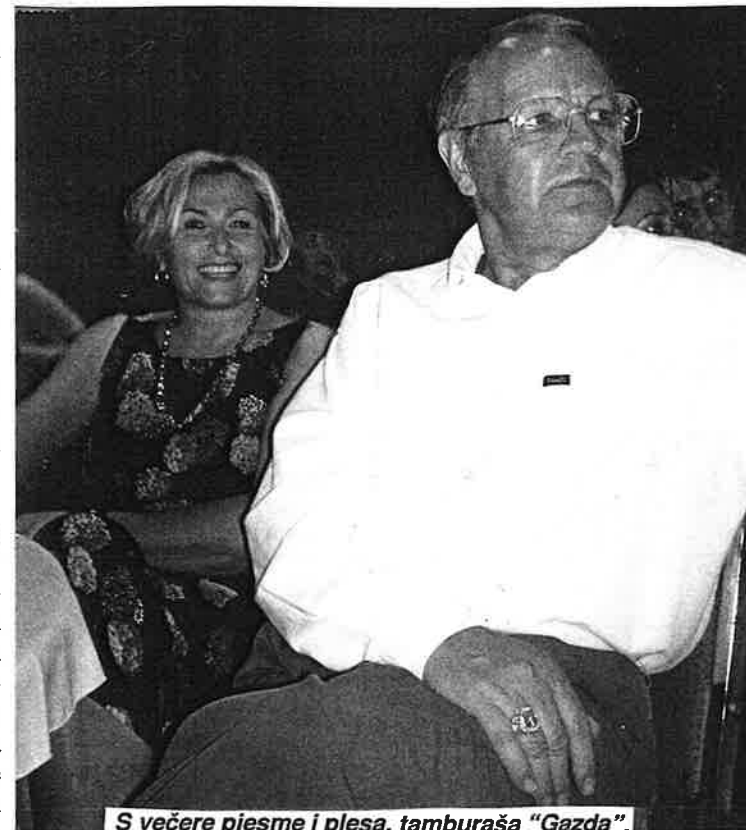
Ipak, iz dobro obaviještenih krugova bliskih MVP-u Vjesnik je neslužbeno saznao da će se veleposlanik Ivica Mastruko uskoro vratiti u Ljubljanu i nastaviti svoje veleposlaničke dužnosti. To je, navodno, rezultat dvaju podužih razgovora što ih je s veleposlanikom obavio ministar vanjskih poslova Tonino Picula u srijedu i četvrtak, prije Vladine sjednice. Navodno se o tome raspravljalo i na zatvorenom dijelu sjednice Račanova kabineta. U vezi je sa slučajem veleposlanika Ivice Mastruka, koji je pozvan na konzultacije iz Ljubljane u Zagreb nakon što je jedno njegovo pismo MVP-u objavljeno u dnevnom listu Slobodnoj Dalmaciji, i nedavni razgovor zamjenice ministra vanjskih poslova Vesne Cvjetković-Kurelec sa slovenskim veleposlanikom u Hrvatskoj Boštjanom Kovačićem. Iz pouzdanih izvora Vjesnik saznaje da je zamjenica ministra vanjskih poslova u ponedjeljak razgovarala sa slovenskim veleposlanikom i objasnila mu da poziv na konzultacije Ivice Mastruka nema nikakve veze s eventualnom promjenom odnosa Hrvatske prema susjednoj i prijateljskoj Sloveniji. To je interna stvar MVP-a, priopćeno je, tvrde Vjesnikovi izvori, tom prigodom Boštjanu Kovačiću. Slovenska strana je, navodno, s razumijevanjem i uvažavanjem primila to objašnjenje.

Iako se činilo da će pismo veleposlanika Ivice Mastruka MVP-u, u kojem na osebujuć način izražava nezadovoljstvo zbog najavljenog smanjenja broja zaposlenih u hrvatskom veleposlanstvu u Ljubljani, prerasti u prvu veliku aferu koja bi mogla uzdrmati MVP od temelja do vrha, stanje se, tvrde dobro obaviješteni izvori, smiruje i normalizira. Međutim, najavljene mjere štednje provest će se bez obzira na sva možebitna osobna nezadovoljstva dijela zaposlenih u diplomatsko-konzularnoj službi Republike Hrvatske ili u samom MVP-u. To je najavio i premijer Ivica Račan odgovarajući nedavno u Hrvatskom državnom saboru na zastupnička pitanja.

Prema dokumentu koji je bio predložen Vjesnikovom novinaru, mreža diplomatsko-konzularnih predstavništva Hrvatske u svijetu ima 46 veleposlanstava, šest stalnih misija i 24 generalna konzulata. Do kraja godine, broj zaposlenih u tim diplomatsko-konzularnim predstavništvima bi se smanjio za 180 djelatnika. Od tog broja, 86 djelatnika ima diplomatsko-konzularni status, a 94 su administrativno-tehničko osoblje. Zasad je sigurno da se broj veleposlanstava neće smanjivati, ali hoće broj zaposlenih u veleposlanstvima. To vrijedi i za misije i generalne konzulate, no njih će 2001. godine biti manje. Zasad je sigurno da se ukidaju generalni konzulati u Bihaću, Torontu, Clevelandu i Melbourneu. Svi zaposleni u tim generalnim konzulatima će se do 31. prosinca vratiti u Hrvatsku. Generalni konzulati u Milanu, Istanbulu, Sydneyu i Aucklandu ostaju, ali se broj zaposlenih u njima smanjuje. Na čelu tih generalnih konzulata bit će počasni konzuli, diplomatsko-konzularne poslove obavljat će jedan djelatnik, a jedan će obavljati administrativno-tehničke poslove. Te

mjere su privremene, tvrde u MVP-u, a kada će se opet povećati broj zaposlenih u diplomatsko-konzularnim predstavništvima, ovisi o gospodarskom stanju u Hrvatskoj i o državnom proračunu.

Najviše nagađanja u javnosti ipak se tiče toga tko od dosadašnjih veleposlanika ostaje, a tko se vraća u Zagreb prije isteka mandata. O tome se razgovara u trokutu Zrinjevac 7 (MVP), Markov trg 2 (Vlada) i Pantovčak 241 (Ured Predsjednika). Za sada iz tog trokuta nije izašla nijedna informacija u kojoj bi se spominjalo neko konkretno ime. O svemu će ipak dogovorno odlučiti ministar Tonino Picula, premijer Ivica Račan i, dakako, predsjednik Republike Stjepan Mesić, koji i po Ustavu imenuje veleposlanike i potpisuje njihove vjerodajnice. Međutim, neki veleposlanici već su najavili odlazak s dužnosti. Primjerice, veleposlanik Miomir Žužul najavio je da uskoro napušta veleposlanstvo u Washingtonu, ali da ostaje u SAD-u kao predavač na jednom od prestižnih sveučilišta. Veleposlanik Ivan Šimonović, koji je na čelu Hrvatske misije pri UN-u u New Yorku trebao bi uskoro preuzeti mjesto hrvatskog predstavnika pri Međunarodnom sudu u Den Haagu. Tko će na njihova mjesta, još se ne može ni nagađati, jer konzultacije traju, a stranke nisu istakle svoje kandidate ni za ta niti za druga veleposlanička mjesta. (Vjesnik)

S večere pjesme i plesa, tamburaša "Gazda", Karmen i Ivica Lončarić

HRVATSKA ISKRA....
VAŠE ZADOVOLJSTVO

VLADINO POVJERENSTVO OTKRILO 17 LAŽNIH VOJNIH RATNIH INVALIDA, A JEDAN SLUČAJ IDE NA NOVU PROVJERU

Vladino Povjerenstvo za utvrđivanje lažnih vojnih invalida Domovinskog rata jučer je, nakon tromjesečnog odugovlačenja, napokon spomenulo prvih 18 osoba koje su na sumnjiv način stekle status ratnih vojnih invalida Domovinskog rata. Ukinuto je 13 rješenja o invalidnosti, četiri su poništena, a jedno je obustavljeno zbog nedostatka spisa. Konkretnije, od 30. lipnja bez prava koja donosi ratna vojna invalidnost ostaju zapovjednik Vojne policije general Mate Laušić, general Branimir Glavaš, general Ivan Tolj, zapovjednik Prvoga hrvatskoga gardijskog zdruga Mile Čuk, general Vinko Vrbanc, general Nojko Marinović i general Živko Budimir.

Osim njih rješenja su ukinuta Božidaru Klasiću, Zdravku Vladanoviću, Đuri Srneću, Anti Budimiru, Matku Kakarigiju i Krešimiru Čopu. Poništena su rješenja Milanu Gveriću (koji je još uvijek pomoćnik ministra hrvatskih branitelja Ivica Pančića za personalne poslove), Darku Besteku, Josipu Periši i Zvonku Sadariću. Za razliku od onih kojima su rješenja ukinuta, četvorica kojima su poništena morat će, kako doznajemo, vratiti državi novac koji su dobili na ime svoje navodne invalidnosti. Podsjetimo da je ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić prošloga tjedna kazao kako će neki morati zbog svoje namještene invalidnosti vraćati i po stotinjak tisuća kuna!

Jedino obustavljeno rješenje o invalidnosti odnosi se na generala Marinka Krešića, čiji spis o invalidnosti nedostaje. On za sada neće imati nikakvih problema, a ujedno ima i pravo na obnovu postupka.

Porazno je to što se među lažnim invalidima nalazi čak sedam generala, a i još upitni invalid Marinko Krešić također je po činu general. Osim njih još je jedan lažni invalid brigadir, a jedan je kontraadmiral. Time su se potvrdile i pretpostavke da su dobro pozicionirani časnici HV-a imali prilike sređivati si dokumente o invalidnosti i na ime toga ubirati tisuće kuna mjesečnih naknada. Posebno u oči bode slučaj prvoga hrvatskog vojnog policajca Mate Laušića, zapovjednika bivše Tudmanove Vojne garde Mile Čuka, bivšeg osječko-baranjskog župana Branimira Glavaša, ali i ratnog zapovjednika IPD službe generala Ivana Tolja. To,

Odnosi s Haagom

MINISTAR IVANIŠEVIĆ PREDAO DOKUMENTE O ZLOČINIMA NA PODRUČJU DUBROVNIKA CARLI DEL PONTE

22. lipnja - Ministar pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Stjepan Ivanišević predao je sinoć u Dubrovniku glavnoj tužiteljici Međunarodnoga kaznenog suda u Den Haagu Carli del Ponte dokumente koji govore o povredi humanitarnih prava na području Dubrovnika od strane JNA.

Taj materijal uključuje pisane dokumente i videozapise. Prema riječima ministra Ivaniševića, oni će pridonijeti uspješnijoj istrazi koju tužiteljstvo provodi u vezi s ratnim zločinima na dubrovačkom području. Hrvatska Vlada u potpunosti nas podupire te konačno možemo nastaviti s istragom, a posebno s ovom koju provodimo već više godina o Dubrovniku, rekla je glavna tužiteljica haaškoga suda, dodavši da je s prošlom vlasti bilo mnogo teškoća u vezi s dolaskom do dokaza i informacija. (HRT)

naravno, ne opravdava ni postupke ostalih visokih časnika-lažnih vojnih invalida.

Treba, ipak, napomenuti da Vladino povjerenstvo nije samostalno željelo u javnost izići s imenima časnika lažnih invalida, nego je svu odgovornost prebacilo na predsjednika Vlade Ivicu Račana i njegova zamjenika dr. Gorana Granića. Njima je Povjerenstvo nakon četverosatnoga jučerašnjeg sastanka poslalo popis lažnih invalida i reklo da odluči hoće li imena objaviti ili neće. (Večernji, 15. lipnja)

NAKON ŠTO GA JE VLADINO POVJERENSTVO PROGLASILO LAŽNIM INVALIDOM

ZAGREB - Čelnik Hvidre Virovitičko-podravске županije Darko Bestek, kojega je Vladino povjerenstvo za reviziju ratnih vojnih invalida nedavno označilo lažnim invalidom, jučer je u predvorje zgrade Ministarstva hrvatskih branitelja donio svoju protezu desne noge kako bi je predao ministru Ivici Pančiću. Besteku je naime Vladino povjerenstvo poništilo rješenje o invalidnosti i postane li ono pravomoćno, morat će vratiti državi sav novac koji je dobivao na ime invalidnosti, platiti carinu i porez na uvezeni automobili, te se iseliti iz stana koji je dobio na korištenje.

Bestek je ranjen 18. prosinca 1991. godine od krotina granate u Ivanovcu kod Osjeka, te mu je iste noći nakon četverosatne operacije u osječkoj bolnici amputirana desna noga. Još uvijek su mu geleri u lijevoj nozi. (Večernji list, 17.6.)

Razne kratke vijesti

20. lipnja - Ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić, komentirajući zahtjev Kluba zastupnika HDZ-a za njegovom ostavkom, sinoć je izjavio da mu je to najveće priznanje u životu te kako mu imponira da njegovu ostavku traži stranka koja je Hrvatsku dovela na sam rub propasti.

Vladino je Povjerenstvo za reviziju invalidnosti hrvatskih branitelja, za svoj posao koji želi obaviti profesionalno i pošteno, dobilo potporu hrvatskog predsjednika Stjepana Mesića i premijera Ivica Račana, a rezultate revizije predalo je Državnom odvjetništvu i Ministarstvu unutarnjih poslova, rekao je ministar Pančić. Smatra da se u pozadini cijeloga slučaja krije strah od raspetljavanja mafijaško-kriminalnih veza koje su bile prisutne u Ministarstvu hrvatskih branitelja, a samim tim i u Ministarstvu obrane. U to su bili upleteni pripadnici vojske, političari, liječnici, a kako im se trese tlo pod nogama, bilo je teško očekivati od HDZ-a da raščisti ono što je deset godina stvarao, kazao je za središnji Dnevnik HTV-a ministar Pančić.

Klub zastupnika HDZ-a jučer je predsjedniku Hrvatskoga državnog sabora Zlatku Tomčiću predao prijedlog za iskazivanje nepovjerenja ministru Pančiću.

20. lipnja - Ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić, osvrćući se na burna reagiranja oporbe nakon objave imena najviših časnika HV-a koje je obuhvatila revizija invaliditeta, izjavio je Hini kako nitko iz Ministarstva nije upotrijebio termin lažni vojni invalidi, nego se govorilo o reviziji invaliditeta hrvatskih branitelja.

Odgovarajući na pitanje vidi li pogreške u načinu na koji je revizija provedena, Pančić je rekao da je pogreška u tome što se popustilo pritisku javnosti, odnosno medijima koji su odabrali termin lažni vojni invalidi. Istaknuo je da je od Ministarstva objašnjeno i što znači dodatak za tuđu pomoć, ali da medije to očito nije zanimalo, a što je termin koji je ovih dana u javnosti izazvao najviše nespornosti. Napomenuo je da i pojedinci iz vojnih krugova šire priču da će Ministarstvo ukidati invaliditete te da će u tom smislu biti pokrenute tužbe. (HRT)

Događaji u zajednici

Međimurski piknik

U nedjelju, 18. lipnja, razmišljala sam da li ću ići na međimurski piknik u Flamboro (Emerald Lake) ili ne, jer padala je kiša. Ipak, krenula sam i zaista mi je drago da sam posjetila "svoje" Međimurce (jer i ja sam djelomično Međimurka, a i učlanila sam se među njih). Bilo mi je izvrsno!

Ovaj piknik je bio piknik ljudi koji vole biti jedan s drugim, i loše vrijeme ih uopće ne smeta! Kako su dolazili članovi hrvatskog društva Međimurje, bilo žene ili muškarci - grlili su se, rukovali, svi široko nasmjijani, sretni da su zajedno. Kiša nikome nije smetala, čak mislim da ju nisu ni primjećivali, koliko su bili radosni da se vide.... Mnogi su mi prišli, pozdravili, porazgovarali samnom, a moram naglasiti da je u tom društvu mnogo onih, koje često viđam na raznim društvenim događanjima, ne samo na međimurskim! Ostala sam vrlo kratko, tek koji sat, no uspjela sam razgovarati s mnogima, popiti konjak, pojesti izvrsnu "kranjsku", koju su naručili iz Taste of Europe iz Bramptona, i odletjeti dalje na posao.

Prvo treba postaviti hrvatsku zastavu, kao da govori predsjednik Međimuraca gosp. Ivan Lajtman

Razgovarala sam kratko s blagajnikom društva, inače Istraninom, gosp. Flavijanom Štancem, dobrim "međimurskim zetom", koji mi je rekao kako društvo ima preko 100 članova, uglavnom aktivnih. Već pet godina sastaju se ovdje, u Emerald parku, na posjedu svog Međimurca Steva Vukovića, koji je i sam aktivan član ovog društva. Do sada, svake godine, imali su

U radu dva Međimurca, gosp. Oletić i gosp. Lajtman i "međimurski zet" gosp. Flaviano Štanc (s lijeva na desno)

izvrsno vrijeme, no kako su mi rekli: "Nas niti vrijeme ne može oneraspoložiti." - što je zaista istina! O radu samog društva pisala sam već više puta, no za one koji o njima i njihovom radu još ne znaju, samo malo podataka: ovo se društvo brine za Dom za hendikepiranu djecu u Čakovcu, i do sada su poslali oko \$20,000. Isto tako za djecu palih branitelja svake godine šalju po \$4,000, a taj novac zarađuju na razne načine: zabavama, večerama, piknicima, tombolama. Želite li znati malo više o ovom društvu, za daljnje informacije obratite se predsjedniku gosp. Ivanu Lajtmanu, dopredsjedniku gosp. Ivanu Kovaču ili tajniku gosp. Đuri Plačku (mom Kotoripčanu) na adresu 377 Burnhamthorpe Rd. E., Unit 39, Mississauga, Ont. L5L 3Y0.

Dvije sestre Međimurke, gđa. Ana Oletić iz Toronta i Helena Janžić iz Barry-a (s lijeva na desno)

Na svakom pikniku meni je uglavnom dobro, jer volim biti s ljudima, no na ovom pikniku bilo mi je zaista lijepo iz još jednog razloga: svi su govorili svojim lijepim međimurskim jezikom, čak i oni koji su samo "međimurski zeti" ili "međimurske snehe". Hvala svima iz "mog" društva "Međimurje" na lijepom jutru u Emerald parku, čestitke vodstvu ovog društva na dobrom radu, a svakako se vidimo na istom mjestu 20. kolovoza, na idućem pikniku. (VK)

Koncert muškog vokalnog ansambla Ivan Goran Kovačić

Ove nedjelje navečer u dvorani Silverthorn Collegiate Institute, održan je koncert muškog vokalnog ansambla "Ivan Goran Kovačić". Pred oko 200 ljudi nastupio je na daleko poznat muški vokalni ansambl, koji se sastoji od 16 pjevača, pod vodstvom mladog dirigenta gosp. Josipa Nalisa.

U posljednje vrijeme mi ovdje u našoj zajednici nismo imali ovako kvalitetan zbor, i tako majstorski i umjetnički izabranu i izvedenu glazbu, kako hrvatsku, tako i glazbu stranih izvođača. Pod vodstvom mladog dirigenta gosp. Nalisa umjetnici iz Zagreba donijeli su osvježanje i radost svim gledateljima u

POLJA PODVUČENA PLAVIM

Kad se voda povukla, a more ustuknulo pred kopnom, neka- dašnji otoci Bilogora i Papuk nasukaše se i postaše planine. Pote- kla je Drava i stigli su ljudi. Ljudski posjetitelji tih krajeva samo su se kratko nećkali: mnogi su tu ostali. S različitih strana svatko je nešto donio. A na ovo mjesto pod kapom nebeskom u današnji virovitičko-podravski kraj doveli su ih prirodni putovi trasirani još u ledeno doba. Žitarice i stoku ovdje su uzgajali još ljudi neo- lita, a vino i graditeljstvo ukorijenili su se ovdje već u rimskim vremenima.

Od četiri elemenata - Vatre, Vode, Zemlje i Zraka - Virovi- tičko-podravski županija smještena ondje gdje se Slavonija pre- tače u Podravinu, zvana i sjevernim vratima Hrvatske, kojima graniči s Mađarskom, saživjela se sa dva elementa, Zemljom i Vodom; odnosno plodnim poljima i rijekom Dravom. Uz Dravu i Dravom povezuju se istok i zapad, a preko Drave i Bilogore sje- ver i jug. Čitavi narodi, vojske, trgovci, turisti i pustolovi prolazi- li su i prolaze ovim putovima, koji su vječni u ovoj županiji. I ne zaobilaze ovaj kraj. A oni koji se zaustave - ne požale!

Ljudi tu žive sporo i temeljito. Temeljito živa tim je lju- dima smisao postojanja i utjeha u teškim trenucima. Radinost, go- stoljubivost i širina duha i srca nikad ne iznevjeruju posjetitelja, gosta ili putnika-namjernika. Širina duha neizbježna je pojava ugrađena u genetski kod naraštaja stanovništva koji svaki dan doživljavaju tu nepreglednost, široku ravnice posutu raznobojnim poljima.

Poljodjelstvo je oduvijek bilo glavni izvor bogatstva ove županije. Zbog polja i vinograda u koje je uložena cjelogodišnji trud, ovdajši se ljudi doista znaju radovati kad zemlja bogato uzvraća. Kraj je od pamćenja poznat po tome što se ovdje dobro jede, jer slavonska je kuhinja amalgam mnogih utjecaja kroz sto- ljeća, ali sasvim je prepoznatljiva i po mnogo čemu jedinstvena. Ljubitelji pikantije sanjaju čvarke, slaninu, kobasicu, krvavicu, šunku, a ljubitelji slastica gostoljubiva će domaćica donuditi ras- košnim savijacima. Poznavatelje vina razveselit će čaše vrhun- skoga zelenog silvanca i jedne od nekoliko vrsta frankovki, te paleta kontinentalnih vina iz orahovičko-slatinskoga vinogorja. Jer, ovaj kraj nije dovoljno vidjeti. Njega, prije svega i povrh sve- ga, treba kušati. Ali i punom dušom pomirisati, osjetiti i čuti!

No, premda i te kako ima što ponuditi, tijekom niza godina virovitičko-podravski kraj nepravedno je zapostavljen, kako u smislu prepoznatljivosti tako i u turističkom smislu. No, ta zapo- stavljenošću kako je napomenuo naš poznati povjesničar prof. Dr. Radovan Ivančević, proistekla iz *dovoljne* udaljenosti toga kraja od većih centara moći. Ta je udaljenost osigurala tome kraju i Virovitici, središnjem gradu županije, da se odupre provincijal- nosti, te stekne status periferije. Iako mnogi ljudi misle kako su ta dva pojma sinonimi, naš je povjesničar umjetnosti prof. dr. Ljubo Karaman napravio ponor između ta dva simbola. Provincija je po njemu onaj kraj koji je ovisan o jednom velikom centru, oponaša ga i nastoji ga nasljeđivati, no nikad ga ne dostiže te je uvijek na nižoj razini od centra. Periferija, naprotiv, kraj je dovoljno uda- ljen od snažnih centara, u ovom slučaju od Zagreba, Beča, i Bu- dimpešte, no ipak dovoljno blizu da bi od svih mogla crpiti naj- bolje.

Glavna je osobina sloboda koju ona daje umjetnicima u stva- ranju. Ta je sloboda dobila, osim povjesno-umjetničke, i svoju suvremenu konkretnost. Potreba da županija dobije vlastitu pre- poznatljivost urodila je idejom koja je osmišljena kao nova po- javnost Virovitičko-podravski županije. Ime je te nove pojav- nosti koja se utjelovljuje i u istoimenom projektu, *Polja podvuče- na plavim*. Polja su, promatrana iz zraka, prepoznata kao ploha,

boja; dakle slika, a rijeka kao crta, dakle, grafika. Tako je prona- deno tekstualno i vizualno, iznimno sintezno rješenje, Polja pod- vučena plavim, koje je postalo i sloganom županije. Slogan je baza, a projekt, koji je osmislio kreacijski tim SHM (Suvremene hrvatske mogućnosti) i njegov voditelj, najveći kreativac i po- kretač msc. Milan Sivački, i dalje raste.

Svi su ti prekrasni doživljaji prirode, u kojoj žive tamošnji vrijedni ljudi, zgusnuti u nešto opipljivo, sitno, mirisno, zvučno, dostupno svakom čovjeku koji, kad se zaustavi u tom kraju, po- želi ga ponijeti sa sobom u ne samo mentalnoj uspomeni, iz zgusnute misli i ideja, kao konkretizirana i definirana rješenja za prepoznavanje županije, nastali su maštoviti i neuobičajeni suve- nirirani kao idealna rješenja k osvježavanju ljudi, bilo građana Hrvat- ske, bilo građana Europe ili svijeta, da taj kraj postoji, da je jedin- stven, osebujan, opipljiv i te kako prepoznatljiv. Tako su nakon gotovo dvije godine rada, proučavanja prirodne, kulturne i povi- jesne baštine, te mnogih derivacija, određene nove osnove Viro- vitičko-podravski županije. Uz pomoć toga novoga sustava (boje, crta, slova, zvukova, mirisa i predmeta) mnogo će se lakše pred- stavljati sve: od svakidašnjih stvari kojima je taj okružen, do kompliciranih promotivnih projekata. Ishodište su te ideje rijeka Drava, polja i šume.

Drava, kao neizrecivo vrijedna sastavnica prirodne baštine, voda je koja ljudima daje život. Njezin je simbol i oznaka vitica, plava crta, prepoznatljiva neponovljiva krivulja njezina starog korita, koja se podudara s današnjim granicama županije. Polja, šumsko zelenilo i boja zemlje drugo su obilježje toga kraja i us- poredna prednost, ugrađena u sustav pojavnosti kojima će se ta županija predstavljati. Tako je kraj gdje se plodna slavonska rav- nica pretače u prelijepu i bogatu Podravinu napokon dobio svoje prepoznatljivo mjesto u svijesti ljudi.

I premda se sažimanje virovitičko-podravskoga podneblja u jedan sveobuhvatan doživljaj čini nemogućim, rečenica našega poznatog komunikatologa prof. Dr. Marka Golube oslikava ba- rem djelić ljepote tamošnjega punog života "Kad sam prvi puta prošao virovitičko-podravskim krajem, zadržala me njegova pi- toma ljepota. Drugi put očarala me njegova plodnost, promišlje- nost i marljivost njegovih ljudi. Uvijek zatim njihova meizmjerna srdačna susretljivost i gostoprimitstvo. Sve to iskustvo za mene je svojevrsna poezija prirode i življenja".

Croatia, Croatia Airlines, ljeto 1999

Kako ga nije sram upotrebljavati ovakav jezik ispred djece!

Gospodarstvo

Dr. ŽELJKO ROHATINSKI: Pristajem, bit ću guverner!

- **Uvjet: Savjet HNB-a ne smije biti postavljen po političkom ključu * Kuna je precijenjena, ali devalvacije neće biti**

Jednom od najuglednijih domaćih makroekonomista, Željku Rohatinskom, na kraju prošlog tjedna ponudena je fotelja gu- vernera Hrvatske narodne banke. Vlasti su za tu ponudu dobile pljesak stručne javnosti. Rohatinski je rijedak primjer domaćeg ekonomskog stručnjaka čiji intelektualni uradci imaju i zavidnu kvalitetu, i kontinuitet, i tržišnu vrijednost. Taj vodeći domaći ma- kroekonomski analitičar, više poznat po oprezi i korektnosti nego po velikim riječima, tada je zatražio dva dana za razmišljanje o tome želi li biti guvernerom. Jučer smo ga upitali što je odlučio.

- U principu ću prihvatiti ponudu - rekao je Rohatinski i dodao kako ipak ima neke uvjete. Bilo bi mu, kaže, drago da i ostali kan- didati za funkcije u HNB-u prihvate ponude. Pritom prije svega mi- sli na mladog HNB-ova stručnjaka Borisa Vujčića, koji bi mu trebao biti zamjenik.

Savjet donosi ključne odluke

- Bitno je kakav će biti Savjet HNB-a jer je zapravo on taj koji donosi ključne odluke. Sastav Savjeta HNB-a mora biti kva- litetan. Volio bih da bude sastavljen od stručnjaka upućenih u ma- kroekonomsku politiku, ljudi sa širim makroekonomskim obra- zovanjem kako bi u cjelini mogli analizirati probleme - naglasio je Rohatinski te dodao kako u slučaju imenovanja Savjeta HNB-a po nekom političkom ključu posao guvernera - neće prihvatiti!

- Kad se Savjet HNB-a ne bi formirao po kriterijima struke, guverner ne bi mogao raditi svoj posao za opće dobro, objasnio je Rohatinski.

U posljednje vrijeme između pojedinih nezavisnih stručnjaka i ministara, pa čak između predsjednikovih savjetnika i ministara, posebno su se zaoštrile javne polemike o tome je li kuna pre-

Par malih vijesti

* Podravska banka isplatit će dividendu u iznosu od 28 kuna po povlaštenoj dionici. Bilančna suma na kraju prošle godine iznosila je 454,7 milijuna kuna. (Glas Slavonije)

* U jadranskim ljetovalištima trenutačno se odmara oko 100.000 turista ili 30 posto više nego u isto vrijeme lani.

* Jadran će ovog ljeta posjetiti između 500 i 600 tisuća čeških turista. (Glas Slavonije)

* Na Zagrebačkoj je burzi prošloga tjedna ostvareno 34.266.722 kune prometa, a vrijednost indexa Crobex povećana je 3,89 posto na 923,7 bodova. Glavnina prometa, više od 25,4 milijuna kuna, ostvarena je prodajom redovitih dionica Zagre- bačke banke. Prodavale su se po 12,59 višoj cijeni, odnosno po 1.520 kuna. Dionicama Podravke ostvaren je promet od gotovo 2,4 milijuna kuna, a cijena im je pala 1,34 posto, na 150 kuna. Dio-nice Riječke banke povećale su se za 8,95 posto na 145,99 kuna, dok su Kraševe poskupile 1,59 posto, na 255 kuna. (Glas Slavonije)

* Selca, U Novom Selu na Braču, općine Selca, otvoren je heliodrom, površine 200 četvornih metara, koji je popločen brač- kim kamenom. Helikopteri će moći slijetati i polijetati u svako doba dana i noći, što će otočanima i turistima značiti sigurniji ži- vot i bolju povezanost s kopnom. Helikopterom će teški bolesnici i ranjenici s tog dijela otoka stizati u splitsku bolnicu za 10 do 15 minuta. (Večernji)

ČAKOVEC - Graditeljska tvrtka, odnosno poslovni sustav Team d.d. u Čakovcu, za ovu godinu ima ugovorene poslove za 75 posto svojih kapaciteta. Kako je na konferenciji za novinare, u utorak, rekao Marijan Horvat, direktor Team graditeljstva, u izgledu su novi poslovi. U devet godina postojanja ta je tvrtka,

cijenjena ili nije. Čak su padale teške riječi poput "netko priča gluposti". Što o vrijednosti kune misli budući guverner? Misli li da se nešto može postići devalvacijom?

- Ako se tečaj promatra preko pariteta kupovne snage, nije sporno da je tečaj u Hrvatskoj veći nego u usporedivim zemljama. Dakle, mehanički gledano, tečaj je precijenjen. No, drugo je pro- matrati tečaj u svim njegovim ekonomskim funkcijama, kako oni- ma u zemlji, tako i u odnosima s inozemstvom. Ako se stvari gle- daju na taj način, jasno je da iniciranje deprecijacije tečaja u ovom trenutku ne bi riješilo ozbiljne probleme, a prouzročilo bi goleme štete hrvatskoj ekonomiji - rekao je Rohatinski.

Od devalvacije - samo šteta

Pritom Rohatinski ne misli samo na probleme koje bi zbog de- valvacije mogli imati svi dužnici - velika poduzeća, banke i građani zbog valutne klauzule u kreditima. Uvjeren je kako bi deprecijacija, odnosno devalvacija kune sa sobom donijela i inflaciju. Tvrdi da se mora misliti i na to koliko bi zbog možebitne devalvacije ili depre- cijacije kune poskupjela roba iz uvoza. Ona se, naime, ne uvozi samo za potrošnju, nego i za potrebe hrvatske industrije. Osim toga, Hrvatska je, naglasio je Rohatinski, psihološki visoko dolarizirana ili euroizirana zemlja. Dvije trećine depozita i aktive banaka u stranim je valutama. U takvoj situaciji sa svakom prisilnom de- precijacijom ne može se igrati. Ne može se promijeniti cijena nov- ca a da sve drugo ostane isto. Svaka takva promjena tečaja u nas, drži Rohatinski, mora se odraziti na cijene. Uzmu li se u obzir svi izravni, neizravni i multiplikativni učinci deprecijacije tečaja, po mišljenju Rohatinskog relativno je jasno kako spekulacije o dobrim učincima možebitne devalvacije nemaju veze sa stvarnošću. (Večernji list)

koja je počela raditi sa dva zaposlenika, a danas ih 250, sagradila niz kapitalnih objekata, od svetišta Sv. Mati Slobode i Trgovač- kog centra Mercator u Zagrebu i niza objekata u Istri, a uspješno je uključena i u obnovu. Podignuti su ili popravljeni brojni objekti u Baranji i Vukovaru, u Pakracu, Obrovcu i drugim mje- stima. Trenutno Team rekonstruira i dograđuje Kirurgiju bolnice u Sisku u vrijednosti od 30-ak milijuna kuna.

Tvrtka je poznata i po značajnoj humanitarnoj djelatnosti. Tako su umjesto čestitki i darova poslovnim partnerima krajem prošle godine sagradili krovšte Caritasova dječjeg doma u Čakovcu u vrijednosti od 160 tisuća kuna. (Vjesnik)

Being kineskog izaslanstva oštetio Dubrovačku zračnu luku

19. lipnja - Predsjednik Stalnog odbora Narodnog kongresa Republike Kine Li Peng otputovao je iz Hrvatske u vrlo neo- bičnim okolnostima. Naime, njegov je predsjednički zrakoplov prilikom uzlijetanja teško oštetio stazu dubrovačke zračne luke.

Boeing 747-400, najveći je zrakoplov koji je ikada sletio u dubrovačku zrakoplovnu luku. Potiskom svojih snažnih motora tijekom uzlijetanja doslovno je s lica zemlje zbrisao montažne zgrade oko uzletne staze te iščupao rubni zaštitni asfaltni sloj u širini 15 metara s obje strane. Srećom nitko nije stradao! Luka je zbog toga zatvorena za zračni promet, a hoće li do poslijepodne biti otvorena, još se ne zna.

Štete se utvrđuju, a razmišlja se i o zahtjevu za odštetu. Kontrola leta je o događaju obavijestila posadu kineskog zrakoplova i zrakoplovnu luku u Bratislavi kamo će sletjeti. (HRT, 19. lipnja 2000.)

OSIJEK: MINI SUMMIT OSIJEK U NOVOM STOLJEĆU

22. lipnja - U Hrvatskome narodnom kazalištu u Osijeku održava se mini summit pod nazivom Osijek u novom stoljeću, koji je organiziran na poticaj osječkoga gradonačelnika Zlatka Kramarića i posebnog izaslanika generalnog tajnika UN-a Jacquesa Paula Kleina.

Cilj je skupa da se analizira stanje nakon završenog mandata UNTAES-a te da se pomogne gospodarska obnova grada Osijeka i Osječko-baranjske županije. Uz brojne visoke dužnosnike međunarodnih organizacija i predstavnike hrvatske vlasti, na skupu su bili predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić, general Jacques Paul Klein, specijalni izaslanik Europske komisije u Republici Hrvatskoj Per Winther, veleposlanici Francuske i Velike Britanije u Republici Hrvatskoj, predstavnici Svjetske banke, Europske banke za obnovu i razvoj i drugi.

Uvodno izlaganje podnio je Zlatko Kramarić, koji je ocijenio da je današnji mini summit najveći politički skup ikada održan u dugoj povijesti grada Osijeka. Važan je za sve segmente budućeg razvoja grada - gospodarskog, političkog, kulturnog i socijalnog, kazao je Kramarić. Charles Aanenson, direktor ureda Američke organizacije za međunarodni razvoj, izrazio je veliko zadovoljstvo što se u Osijeku, koji je to zaslužio, danas dogovara njegova budućnost. Podsjetio je na teške protekle godine, ali i pomoć američke vlade u obnovi hrvatskog Podunavlja. Veleposlanik Francuske u Republici Hrvatskoj Albert Turot istaknuo je kako je Hrvatska uz predsjednika Mesića, premijera Račana i demokratske promjene na pravome putu u svjetske integracije. Specijalni izaslanik Europske komisije u Republici Hrvatskoj Per Winther naglasio je važnost što se nova hrvatska vlast priklonila Europskoj uniji, te što je konačno uspostavljen politički dijalog i suradnja.

Specijalni izaslanik generalnog tajnika UN-a Jacques Paul

Klein pohvalno je ocijenio demokratske promjene u Hrvatskoj nakon izbora, 3. siječnja ove godine, te rekao kako su nesavjesni pojedinci u prošloj vlasti na račun osobne koristi manipulirali s emocijama onih koji su prošli teškoće rata i zbog vlastite koristi izazivali obnovu sukoba i ponovno otvaranje rana.

Predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić podržao je današnji mini summit, te dodao da je Hrvatska zemlja koja ima šanse da se u kraćem vremenu integrira u Europu. Te šanse su porasle i zahvaljujući sadašnjoj pravilnoj politici prema Bosni i Hercegovini. (HRT)

22. lipnja - Predsjednik RH Stjepan Mesić ocijenio je kako povratak hrvatskih građana srpske nacionalnosti može djelovati na demokratizaciju Srbije. U izjavi novinarima, nakon završetka prvog dijela skupa Osijek u 21. stoljeću, predsjednik Mesić je kazao kako se bivši hrvatski politički vrh nije istinski zalagao za povratak u hrvatsko Podunavlje i obnovu gospodarstva, dok je današnji interes hrvatske države povratak svih građana koji su žrtve rata te kazneno odgovaranje zločinaca. Povratak Srba, naših građana, može djelovati na demokratizaciju Srbije. Hrvatska ne može praviti zid oko sebe, a pogrešna politika bivšeg režima bila je opterećena sindromom ugroženosti od vanjskog neprijatelja, rekao je predsjednik Mesić.

Posebni izaslanik glavnog tajnika UN-a i bivši prijelazni upravitelj za hrvatsko Podunavlje Jacques Paul Klein izjavio je kako je njegove napore da se ulaže u istočnu Slavoniju potkopavala tadašnja hrvatska Vlada. Izrazio je nadu da će ljudi shvatiti kako bivše vodstvo moraju kriviti za gospodarske poteškoće, koje su mogle biti prevladane, ustvrdio je Klein.

Zamoljen da komentira najavu o pristupanju Hrvatske Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO) i moguće negativne posljedice te odluke po hrvatsku poljoprivredu, predsjednik RH Stjepan Mesić istaknuo je kako se ne može odgađati ono što je neizbježno i što mora doći, a da Hrvatska mora izraditi svoju agrarnu i općenito razvojnu strategiju. (HRT)

MINISTAR KOVAČEVIĆ NAJAVIO RUŠENJE PEDESETAK OBJEKATA

14. lipnja - Ministar zaštite okoliša i prostornog uređenja Božo Kovačević najavio je rušenje pedesetak bespravno sagrađenih objekata na području Zagreba, Istre, Zadra, Splita, Varaždina, Požege i Osijeka, počevši od 27. lipnja. Riječ je o stambenim i poslovnim prostorima, skladištima te vikendicama, jednom teniskom terenu i jednom vjerskom objektu.

Na konferenciji za novinare ministar Kovačević je rekao da je ključni kriterij u inspekcijskim rješenjima koja određuju rušenje objekata nepoštivanje zakonitosti, odnosno ozbiljno narušavanje Zakona o građenju i Zakona o prostornom uređenju. Posebice se to odnosi na protupravnu gradnju na posebno zaštićenim područjima i na pomorskom dobru, kao i na objekte sagrađene na mjestima gdje po prostorno-planskoj dokumentaciji nije dopuštena nikakva gradnja. Tako će u ovoj etapi biti srušeni objekti sagrađeni protupravno u parku prirode Vransko jezero, kao i jedno betonsko pristanište za čamce, te vjerski objekt u Lovasu koji je sagrađen na parceli bez suglasnosti suvlasnika.

Na upit što je s objektima izgrađenima u parku prirode Medvednica, ministar Kovačević rekao je da za 12 objekata u tzv. malom Širokom Brijegu nema nikakve šanse da dobiju građevinske dozvole. Inspekcijski postupak traje i kad se iscrpe sva zakonska sredstva, vjerujem da će ti objekti biti na listi prioriteta, istaknuo je. Dodao je kako u međuvremenu treba ispitati tko

je dao dozvolu za izgradnju tamošnje pristupne ceste, kao i priključenje na struju, vodu i slično.

Stupanj bespravne gradnje u Hrvatskoj poprimio je alarmantne razmjere i sada smo na raskrižju - ili ćemo biti zemlja zapadnog, europskog kulturnog kruga ili ćemo ući u krug zemalja u kojima je pravna nesigurnost osnovno obilježje investicijskog i drugog djelovanja, ocijenio je ministar Kovačević. Rješenje vidi u reformi paketa zakona vezanih uz izgradnju i prostorno uređenje koji bi trebali biti prihvaćeni u Saboru u prvome tromjesečju sljedeće godine. I primjenom novog Zakona o lokalnoj upravi i samoupravi primorat će te jedinice da donesu prostorne planove. Tako će svaki investitor odmah saznati je li to što želi graditi dopušteno ili ne, a znatno će se skratiti i procedura oko gradnje jer je sada, primjerice za obiteljsku kuću, potrebno dobiti 28 dozvola.

Izvijestivši da se na račun ministarstva često mogu čuti primjedbe da ruši skupe objekte koji bi se ipak mogli upotrijebiti, objasnio je da u slučaju kad je riječ o bespravnoj gradnji, nema potvrda da su poštivani građevinski standardi i kvaliteta izvedbe i da se zato takav objekt smatra opasnim za stanovanje i uporabu.

Nastavak na idućoj strani

IZNIMAN USPJEH "KLASIKA HRVATSKE NAIVE"

U Hrvatsku se iz St. Petersburga, Florida, vratila izložba "Fantastičan svijet hrvatske naivne umjetnosti" koju je u tamošnjem Muzeju lijepih umjetnosti u četiri mjeseca trajanja razgledalo 50 tisuća posjetitelja. U sklopu izložbe bilo je predstavljeno stotinu remek - djela deseterice hrvatskih izvornih stvaralaca, ponajboljih slikarskih radova Ivana Generalića, Mirka Viriusa, Emerika Feješa, Matije Skurjenija, Ivana Rabuzina, Ivana Večenaja, Mije Kovačića, Dragana Gazija, Ivana Lackovića i Josipa Generalića, nastalih između tridesetih i sedamdesetih godina ovog stoljeća.

O velikom uspjehu naših naivaca u Americi, na konferenciji za novinare priređenoj 15. lipnja u Hrvatskom muzeju naivne umjetnosti, koji je bio organizator izložbe s hrvatske strane, govorili su direktor Franjo Mrzljak i kustos Vladimir Crnković, te Michael Milkovich, ravnatelj Muzeja lijepih umjetnosti u St. Petersburgu koji je rekao da se napokon ovom uspješnom izložbom "ostvario san hrvatskoga izbjeglice" da američkoj publici kojoj je srce vezano uz realizam pokaže izvornu hrvatsku umjetnost. I to u privatnom muzeju u St. Petersburgu koji postoji 35 godina, a kome je Michael Milkovich 18 godina ravnatelj.

Franjo Mrzljak kazao je da su željeli pokazati na Floridi, zemlji koja je na turističkoj karti Amerike pri samom vrhu, antologijska djela "klasika hrvatske naivne umjetnosti", jednu muzeološki korektnu izložbu s posebnim slikarskim izricajem kao sastavnim dijelom hrvatske moderne umjetnosti. Vladimir Crnković stručnim je tekstom u katalogu popratio izložbu, kazavši kako je htio dati rekapitulaciju naše naive i skinuti sve metafore o primjerice Ivanu Generaliću kao "slikaru seljaku".

Michael Milkovich najavio je sljedeći veliki projekt u kome će još jednom povezati Hrvatsku i Ameriku: gdje će uz novoizgrađeni aneks Muzeja lijepih umjetnosti na Floridi, koji će biti gotov 2003. godine, premijerna izložba biti izložba hrvatske moderne umjetnosti (od kraja prošloga stoljeća do prve četvrtine XX. st.) koju će s hrvatske strane stručno voditi Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije. Uz slikarska djela različitih umjetnika iz fundusa Moderne galerije Zagreb, bit će predstavljen kiparski opus Ivana Meštrovića iz američkih kolekcija. (Večernji)

Ministar Vujić: VAŠE DJELO IZAZIVA POŠTOVANJE

Jerko i Tomislav Marasović, Ante Peterlić, Ljiljana Molnar - Talajić, Relja Bašić, Vesna Krmpotić i Aleksandar Smec dobitnici su nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo što ih dodjeljuje Ministarstvo kulture Hrvatske, koje su 19. 06. svečano uručene u zagrebačkoj palači Dverce. Nagrade za 1999. godinu ministar Antun Vujić tom je prigodom predao Saši Begović, Tatjani Grozdanić - Begović, Silviju Novaku, Vinku Brešanu, Branku Sepčiću, Dubravki Ostojić, Goranu Tribusonu i Zlatku Keseru.

Nagrada "V. Nazor" za životno djelo iz područja arhitekture i urbanizma braći arhitektu Jerku Tomasoviću i povjesničaru umjetnosti Tomislavu Marasoviću dodijeljena je za dugogodišnje zajedničko proučavanje i istraživanje Dioklecijanove palače, zahvaljujući kojima je taj najveći antički spomenik u Hrvatskoj 1979. i uvršten na Popis svjetske baštine UNESCO-a. Saši Begović, Tatjani Grozdanić - Begović i Silviju Novaku iz Studija 3LHD, "Nazor" za 1999. godinu iz istog područja, pripao je za objekt "Vila Klara" u Zagrebu.

Anti Peterliću "Nazor" za životno djelo iz područja filma dodijeljen je za 40-godišnje plodno djelovanje kojim je ostvario

prijelomni utjecaj na generacije hrvatskih filmskih djelatnika. Prvi doktor povijesti umjetnosti na području filma, prvi hrvatski sveučilišni profesor filmologije sa znanstvenim zvanjem, Peterlić je svojim radom "ustrajno i nenametljivo promicao temeljite i stroge estetske sudove te razbijao granice između znanosti i umjetnosti". Vinko Brešan "Nazora" za prošlu godinu iz istoga područja dobio je za film "Maršal".

Ljiljana Molnar - Talajić nagrada za životno djelo iz područja glazbe dodijeljena je za vrhunske domete na domaćoj i inozemnoj opernoj sceni te koncertnim podijima. Dugogodišnja prvakinja Opere HNK u Zagrebu i profesorica Muzičke akademije, ona je našu kulturu zadužila "osebujnom ljepotom glasa, profinjnom muzikalnošću i istančanim belkanto izričajem, zbog čega je niz godina bila vodeći svjetski sopran". Godišnji "Nazor" iz područja glazbe Branku Sepčiću pripao je za koncert održan u Preporodnoj dvorani 8. svibnja 1999. na kojemu je izveo Beethovenovu Sonatu op.13, Šest nokturna Johna Fielda i Arabesku op.18. i Carnaval op.9 Roberta Schumanna.

Iz područja kazališne umjetnosti, nagrada za životno djelo pripala je Relji Bašiću, koji, prema ocjeni žirija - kao nasljednik odnjegovane građanske kazališne vrste koja je smrću Tita Strozija stala odumirati - predstavlja rijetku i osobitu pojavu na našoj sceni. U njegovu opusu je više od 80 kazališnih i 40 filmskih uloga, redateljski potpisuje 20 predstava Teatra u gostima, koje i vodi već 25 godina. Dubravki Ostojić godišnji "Nazor" dodijeljen je za ulogu Antuše u komediji "Klupko".

Vesni Krmpotić "Nazor" za životno djelo iz područja književnosti pripala je za njezino pjesničko stvaralaštvo, ali i brojne eseje, kritike i drame, priređivanje antologija i prevođenje s engleskoga jezika. Svojom sposobnošću da vezuje nacionalno i univerzalno, da najjednostavnijim jezikom gradi najfantastičnije slike, Vesna Krmpotić tvori iznimno poglavlje u novijoj hrvatskoj književnosti, navodi se u obrazloženju žirija. Godišnja nagrada iz književnosti Goranu Tribusonu dodijeljena je za knjigu "Trava i korov".

Aleksandar Smec nagradu za životno djelo dobio je kao jedan od osnivača Grupe Exat 51, čiji program označava prijelomno mjesto umjetnosti s početka 50-tih godina. Autor je to koji "začudjućom jednostavnošću operativnog instrumentarija uspijeva složeno i spektakularno izraziti spontanom jednostavnošću inventivnih kombinacija, struktura i odnosa u kojima se zrcale misao, osjećaj, zakonitost i sloboda". Zlatko Keser godišnjeg je "Nazora" dobio za "temeljito pripremanu, bogatu i sadržajnu" izložbu u Kabinetu grafike HAZU. (Večernji list)

Za vrijeme pauze koncerta, gg. Anto Periša i Zdravko Weing (desno)

KALIFORNIJSKI VINARI ZA RAZMINIRANJE HRVATSKE

Razminiranje dva milijuna četvornih metara teritorija Hrvatske ove će godine financirati međunarodna institucija - Zaklada za razminiranje i pomoć žrtvama mina, International Trust Fund (ITF) sa sjedištem u Igu kod Ljubljane. S lokalnim se vlastima u Hrvatskoj moramo dogovoriti koja će područja biti razminirana, a najvjerojatnije će to biti okolica Zadra i Vukovara, naglasio je direktor ITF-a mr. Jernej Cimperšek u razgovoru s novinarima u Ljubljani dodajući da će ITF ove godine razminirati pet milijuna četvornih metara u BiH te započeti čišćenje na Kosovu.

ITF je već prikupio 38,6 milijuna dolara i dalje aktivno prikuplja sredstva za razminiranje BiH, Hrvatske i Kosova. Što se razminiranja teritorija Hrvatske tiče, potpisan je ugovor o dugoročnoj suradnji s udrugom kalifornijskih vinogradara i vinara "Roots of Peace", gdje su među organizatorima vrlo aktivni hrvatski iseljenici. Do sada su kalifornijski vinari dali 55.550 američkih dolara, a u tijeku su dogovori s kanadskim vlastima koje su zainteresirane za pomoć u razminiranju hrvatskog teritorija. ITF nudi slovenske zdravstvene ustanove za liječenje žrtava mina ali slovenske vlasti, suprotno praksi u svijetu, donatorima naplaćuju PDV, što takvu uslugu osjetno poskupljuje i odbija donatore. *(Večernji list)*

GOVORNIK MORA ISCRPITI TEMU, A NE SLUŠATELJE!

"Temeljci suvremenoga govorništva" prof. dr. Ive Škarića u nakladi "Školske knjige" predstavljeni su 15. 06. uz riječi autora, te dr. Dragomira Maderića, predsjednika Uprave "Školske knjige", dr. Ivana Ivaša s Odsjeka za fonetiku Filozofskoga fakulteta, urednice Dinke Jurišić, Elenmari Pletikosa, mentorice Govorničke škole, i uz sudjelovanje polaznika Govorničke škole. Škarićev priručnik sustavno i pristupačno razrađuje temeljna načela dobrog govora i govorništva, te daje upute o pripremi i izvedbi govorničkoga nastupa. Na dvjestotinjak stranica autor piše o govorničkim vrstama, retoričkim figurama, govornim, pisanim i modalnim izrazima, te neverbalnim znacima, poučava o tajnama glasa i pravilnoga izgovora, uči logici govora i organiziranju govorne poruke...

Među Škarićevim je glavnim porukama: "Govornik mora iscrpiti temu, a ne slušatelje!". Bitno je govorničko pravilo i: "Retorički je govor upućen publici. Njegova je vrijednost učinak na slušače. Zato: ne govori "lijepo", nego svrhovito!". Škarić još tvrdi: "Tri su redovita "začina" govora: primjer, humor i efektni završetak", te savjetuje: "Ne brzaj, nego krati; krateći, ne izostavljaj primjer; ne čitaj, nego govori; ne govori bez pripreme, ali govori kao da taj čas smišljaš!". *(Večernji list)*

Umro najstariji hrvatski spiker

Najstariji hrvatski radiospiker Jozo Vukelić umro je u Zagrebu u 86. godini života. Vukelić zaslužuje divljenje zato što je spikerskom zanimanju, po njemu jednom od najljepših, ali i najodgovornijih na radiju i na televiziji, uvijek nastojao sačuvati dignitet ne dopuštajući olako shvaćanje govorništva. Njegovi kolege pričaju o njemu brojne anegdote, jer je bio rijetki profesionalac kojemu je svaki ton, boja glasa i akcent bio važan. Također je bio jedan od rijetkih profesionalaca koji su mogli satima čitati "a prima vista". Kao učitelj odgojio je desetine i desetine spikera, voditelja, pa i budućih novinara i urednika. *(Večernji list)*

CRESKI SUPOVI SPAŠENI OD TROVANJA

Iako se činilo da baš nisu voljni napustiti morski zrak, šest bjeloglavih supova se nakon jednogodišnjega podstanarstva u Ekocentru "Caput insulae" u Beliju na Cresu vratilo u zagrebački Zoološki vrt. Prvi je u veliku vreću ušao Gašpar, 40-godišnji veteran i najstariji stanovnik ZOO-a, a potom su izvagane i izmjerene i ostale grabljivice Pjerino, Veliki Gnu, Mali, Željko i Pjera, kojima je u maksimirskom zvjerinjaku napokon sagrađena nova volijera.

- Supovi su se u proteklih godinu dana kod nas izvrsno snašli. Pjerino i Veliki Gnu, kojima se još u ZOO-u izlegao Mali, umalo su dobili još jednog potomka, ali jaje se nije oplodilo - kaže voditelj Ekocentra dr. Goran Sušić i dodaje kako su u centru u Beliju grabljivicama društvo pravili Pepina i Bonk, koji će ostati vječni stanari Ekocentra. Supovi najčešće stradavaju preplašeni od turista za prvih letova ili pak od gladi. Osam rehabilitanata stoga bi svakoga drugog dana smazalo po ovcu ili golemi komad bika, a često bi im u posjet stizali i drugi supovi koji se nakon opravka u centru godinama vraćaju.

- Za razliku od Krka, na kojem je pri trovanju krčkih medvjeda preostalo samo deset primjeraka (40 ih je utamanjeno), na Cresu jos živi zavidan broj supova - njih 150. Na godinu imaju četrdesetak potomaka koji su spolno zreli tek za pet godina, pa te godine, do povratka na Cres, provedu lutajući od alpskih zemalja preko Balkana čak do Izraela, Čada i Španjolske. Na tom putu smrtno stradavaju, pa ih se vrati samo deset posto - objašnjava dr. Sušić koji će se sa zagrebačkim ZOO-om u sklopu europskoga programa zaštite supova uključiti i u povratak u prirodu mladih supova koji su rođeni u zarobljeništvu. No, nevladine udruge poput Ekocentra teško dolaze do novca, pa je potrebna pomoć sponzora i države koja se o supovima brine samo u slučaju ekoloških katastrofa. Creski su supovi, naime, od trovanja na Krku spašeni jedino skupom nadoknadom koja ih je spriječila u tome da obrok potraže na Krku. - Supovi zbog ugroženosti imaju neprocjenjivu vrijednost - ističe ravnatelj ZOO-a Mladen Anić koji je na jedvite jade prikupio 550.000 kuna za novo stanište supova. Njega će već u nedjelju 18. 06. na velikome supovskom happeningu u ZOO-u otvoriti novi zagrebački gradonačelnik Milan Bandić. *(Večernji list)*

HRVATSKI TURISTIČKI VODIČ NA CD - ROM - U

Na međunarodnom turističkom sajmu ITTF 2000. u Zagrebu je predstavljen CD - ROM Hrvatska - turistički vodič (na engleskom jeziku) u izdanju Leksikografskoga zavoda "Miroslav Krleža" i izdavačke kuće Masmedije. CD - ROM sadrži 1500 fotografija u boji, kartografske priloge, tlocrte starih gradskih jezgra te više od 50 minuta elektronskog i filmskog videozapisa uz glazbu i popratni tekst.

Direktor HRT-a (koji je ustupio dio materijala za CD - ROM) Mirko Galić rekao je da njegova kuća ima veliko nacionalno blago u videoarhivi te da će ga i ubuduće rado dijeliti sa zainteresiranima za partnersku suradnju. CD - ROM je pohvalila pomoćnica ministricе turizma Saša Poljanec - Borić, a direktor Masmedije Stjepan Andrašić najavio je da će već iduće izdanje biti nadograđeno i bolje. *(Večernji list)*

**Pokažite prijatelju
HRVATSKU ISKRU**

Turizam

PAVE ŽUPAN-RUSKOVIĆ, MINISTRICA TURIZMA

Turistima u prometnim đepovima nudit ćemo vodu

Iako se turistička sezona naveliko zahuktava, resorna ministrica odgađa velike intervjuе dok se ne riješe za sektor goruća pitanja:reprogramiranje kredita prezaduženim turističkim tvrtkama, visina PDV-a u 2001., isplata državne pomoći turizmu u cijelosti... Ministrica Pave Župan-Rusković odgovorila nam je, međutim, na nekoliko pitanja o tome što je učinjeno da put prema moru i očekivane gužve prođu za turiste što bezbolnije.

* Ove godine očekujemo šest milijuna turista odnosno 1,3 milijuna više nego lani. Je li sustav turističkih zajednica pripravan da se tim ljudima u slučaju prometnih zastoja nađe pri ruci?

- Pripremamo dežurstva predstavnika turističkih zajednica duž prometnica prema obali. Putnicima će se u prometnim đepovima vjerojatno nuditi voda, koja bolje gasi žeđ od gaziranih pića. Uskoro će, uz već postavljene, biti dodani novi kemijski nužnici. Prometni će se đepovi očito stvarati posebno oko Karlovca, a najvjerojatnije će zastoja biti i na obali. Na žalost, to ne možemo izbjeći.

Plaće kasne, ali ljudi imaju razumijevanja

* Lani su ljudi i 20 sati čekali u trajektnim lukama. Zar samo voda tim ljudima?

- Nećemo donositi odluku generalno, nego ćemo u te dane prema stanju ocjenjivati što poduzeti.

* Hrvatska turistička zajednica nedavno je dodijelila 200.000 kuna karlovačkoj Turističkoj zajednici, a još toliko podijelila turističkim zajednicama uz put prema moru. Što će učiniti s tim novcem?

- To su dobili da se malo bolje pripreme za prolazak gostiju, ponajprije da se od smeća očisti i uredi potez uz ceste. Žalosno je, međutim, da uopće nekom treba govoriti da to napravi i još k tome plaćati.

* S obzirom na krizu u turizmu, hoće li ovoljetni turisti biti zadovoljni uslugom na Jadranu? Hoće li uopće biti dovoljno kladificiranih konobara, kuhara...?

- Iako mnogima kasne plaće, a neki ih mjesecima i ne dobivaju, mislim da ljudi imaju razumijevanja i spremnost da svako napravi što može više da sezona uspije.

* Mnogim turističkim tvrtkama nad glavom vise stečajevi i smjene uprava. Što im poručujete?

- U Vladi sada ne razmišljamo o stečajevima ili smjenama. Važno je samo da se sezona odradi najbolje što može. Tamo gdje su redovite skupštine već sazvane, naravno da ćemo ići na smjene nadzornih odbora. I to isključivo prema stručnim kriterijima. Ministarstvo turizma učinit će sve da pomogne upravama i nadzornim odborima da se sezona odradi na najbolji mogući način. A našim konobarima, recepcionarima, kuharima... poručujem da u predstojećim tjednima daju sve od sebe.

Možemo nadmašiti konkurenciju

* Što im može biti motiv?

- Turizmu kreće nabolje. Naprosto moraju još malo izdržati, a onda će biti bolje i lakše i njima i nama.

* Jedan je dubrovački hotelijer nedavno ustvrdio da država od 1948. nije tako slabo poduprla pripremu sezone kao ove godine. Ne pribojavate li se da će turisti iz Hrvatske otići razočarani?

- Nadam se i vjerujem da neće. Nedavno sam na putu u Hannover razgovarala i s predstavnicima najvećega njemačkog turoperatora TUI-ja. Rezultati dosadašnjih anketa na koje odgo-

varaju njihovi gosti za naš su turizam odlični. Bilo je samo nekoliko sitnijih zamjerki na hotelski servis. Ali, to je malenkost u usporedbi s odgovorima gostiju koji su se vratili iz nekih drugih turističkih zemalja. Prema toj anketi mi smo definitivno iznad prosjeka. Naši ljudi mogu nadmašiti kolege u konkurentnim zemljama. Oni jesu kvalitetniji, samo je pitanje njihove motivacije u sadašnjoj situaciji. Ali, ponavljam, ovo bi trebala biti zadnja teška godina i trud će se isplatiti. *(Večernji list)*

SEZONA POČELA RUŠENJEM REKORDA U BROJU GOSTIJU Na Kvarneru 41.000 gostiju u Istri 90.000!

RIJEKA - Na Kvarneru i otocima boravi više od 41.000 gostiju, 51% više nego prošle godine. Interes gostiju za dolazak na ljetovanje bio je čak veći nego za nedavna blagdana Duhova, kad se povećani broj gostiju i očekivao. To znači da je najveći broj gostiju koji su tijekom prošloga vikenda ušli u Hrvatsku na graničnim prijelazima Pasjak i Rupa (više od 50.000) i ostao na opatijskoj, crkveničkoj, vinodolskoj rivijeri ili na nekom od Kvarnerskih otoka. Popunjenost hotela je dobra, gdje je i odsjelo najviše gostiju (41,37 posto), s tendencijom rasta.

Gužva na cestama, plažama, pune terase... potvrđuju da je sezona dobro krenula, čemu uveliko pomaže vrlo toplo i lijepo vrijeme. Dobro su posjećeni i kampovi u kojima, kako se procjenjuje, boravi više od 30 posto od ukupnog broja turista. Stranaca je 73,24 posto, uglavnom iz Njemačke, zatim Austrije, Italije, Češke, Slovenije...

U Turističkoj zajednici Primorsko-goranske županije počinju ponovno usporedbe sa 1998. godinom - rekordnom poslijeratnom godinom - to više što su jučerašnji podaci bolji gotovo 24 posto! Zanimljivo je istaknuti da je otok Krk već počeo bilježiti svoje stare rekorde, te tako samo na Krku boravi više od 13.000 gostiju. Sutra se u Rijeci priprema svečani doček prvog turističkog čarter-vlaka iz Budimpešte, kojim na Kvarner dolazi 300 mađarskih turista. U organizaciji agencije "Cipolino" iz Budimpešte i potporu domaćih agencija, Ministarstva turizma i HITZ-a, do kraja kolovoza dovest će 3.000 gostiju, koji bi trebali ostvariti oko 20.000 noćenja.

Na Istarskoj je rivijeri jučer, procjenjuje se, boravilo oko 90.000 turista. Iako je za praznik stiglo dosta domaćih gostiju, mnogi od njih sigurno neće biti registrirani jer su se uglavnom smjestili u kućama za odmor kod rođaka i prijatelja. U više turističkih zajednica u Istarskoj županiji dobili smo podatke prema kojima su premašene lanske brojke gostiju. Najviše je turista u Poreču - 12.220, u Rovinju ih je 12.067, u Umagu 8071, Vrsaru i Taru-Vabrigi po 8000, Medulinu 6911 itd. U Turističkoj zajednici grada Pule još nisu imali konačnih podataka, ali dobri poznavatelji tvrde da u najvećem istarskom gradu nema više od 6000 gostiju. U Rovinju i Umagu broj turista porastao je u odnosu na prošlu godinu pedesetak posto. *(Večernji list, 22,6.)*

Nastavak sa prošle strane

Na pitanje nije li najavljeno da će biti srušeno 525 objekata, ministar je rekao kako se nada da će vlasnici u međuvremenu i sami postupiti po rješenjima inspekcije, a naveo je i primjere samostalnih rušenja bespravnih dogradnji na području Crikvenice i Primorsko-goranske županije. Na objektima koje gradi država situacija je malo složenija, rekao je navodeći da se i za aktualne probleme - pojedine dionice ceste Zagreb-Goričan i objekte u TE Plomin - također traže odgovarajuća rješenja.

Izvijestio je i da za sva izvršenja ministarstvo ima osigurana sredstva u proračunu, poručujući investitorima da griješe ako misle da će zbog nedostatka novca njihove bespravne gradnje biti izuzete. Radimo sporo, ali ništa nam neće promaknuti, rekao je te napomenuo da su izvođače radova već odabrali na natjecaju i da će danas najavljena akcija završiti za mjesec dana. *(HRT)*

Pokažite HRVATSKU ISKRU prijatelju...

SUZDRŽANE REAKCIJE U DUBROVNIKU NA RUKU POMIRENJA CRNOGORSKOG PREDSJEDNIKA

Milov izlazak iz Miloševićeva zagrljaja

Iskreno žaljenje zbog stradanja što su ih Crnogorci u sastavu nekadašnje JNA nanijeli Hrvatskoj 1991./92. godine, koje je prigodom cavtatskog susreta s predsjednikom RH Stipom Mesićem izrekao crnogorski predsjednik Milo Đukanović, u dubrovačkom je kraju primljeno s podijeljenim osjećajima. "Trebao je i mogao učiniti to puno ranije; Lijepe, ali malo, riječi nisu dovoljne; Što je s Prevlakom i Bjelotinom; Kad će se vratiti opljačkane stvari; Poginule nitko ne može vratiti; Pa tko može zaboraviti onakve strahote; Novo je vrijeme i treba opraštati jedni drugima..." najčešće su reakcije na jugu Hrvatske gdje se, u to nema dvojbe, pamti početak devedesetih godina i navodni rat za mir što je bila samo blasfemična izlika za bezobziru agresiju, čije se posljedice još i te kako osjećaju.

Zato su, posve razumljivo, prve reakcije stradaloga puka u dubrovačkom kraju pomalo suzdržane i oprezne. Političko-diplomatskim naočalima gledano, Đukanovićev istup može se ocijeniti kao nastup pragmatičnog lidera koji je, izlazeći iz Miloševićeva zagrljaja (doduše, trebalo mu je za to punih osam godina), prvim susjedima odlučio pružiti ruku pomirnice, okrećući tako novu stranicu hrvatsko-crnogorskih odnosa. Pritom je crnogorski predsjednik retorički vrlo vješto sebi kupio poene za "iskreno žaljenje", odnosno za ispriku Dubrovniku i Hrvatskoj, na čemu su od početka besmislenog "rata za mir" inzistirali Liberalni savez i SDP CG, Nezavisni podgorički tjednik "Monitor", Jerem Brković i drugi slobodnomni pisci okupljeni u Udruženju nezavisnih crnogorskih književnika, Crnogorski PEN Centar, Matica

crnogorska... Kratko rečeno, plodove napora "demokratske i europske Crne Gore", na koju se i Đukanović u Cavtatu pozvao, crnogorski je predsjednik pretvorio u vlastiti politički uspjeh, otvarajući novu stranicu "boljih i sadržajnijih odnosa između susjednih zemalja".

Đukanović je, jednako tako, posve svjestan činjenice da bez dobrih odnosa s Hrvatskom ne može ostvariti ni svoja reformska opredjeljenja u povezivanju s Europom i razvijenim svijetom. Banalno je, ali istinito: Crnoj Gori je Srbija gotovo zatvorila međusobnu republičku granicu, a jugovojška kontrolira crnogorsku granicu s Albanijom, pa jedini pravi i sigurni izlaz k Zapadu Đukanović ima preko Debeloga brijega i Hrvatske. I taj manje spominjani dio nikad slabijih odnosa između Podgorice i Beograda je zasigurno pridonio sazrijevanju Đukanovićeve odluke da iz Cavtata uputi izraze žaljenja Hrvatskoj.

Tim je istupom zatvorio vlastiti desetogodišnji puni krug. Od nekadašnjega crnogorskog premijera koji se žestoko zauzimao za prekrajanje administrativnih granica s Hrvatskom, koje su "iscrtali priučeni boljševički kartografi", preko predsjednika Crne Gore koji se glasno pitao - tko bi se kome u stvari trebao ispričati za tzv. operaciju Dubrovnik - Đukanović je stigao do faze pragmatičnog političara koji je shvatio da su nastupila neka sasvim druga vremena u odnosima između dviju susjednih zemalja. Stoga, njegov istup u Cavtatu treba promatrati kao prvi značajni korak u mukotrpnom procesu ponovnog uspostavljanja povjerenja i razvoja suradnje Hrvatske i Crne Gore. (Slobodna Dalmacija)

MILOŠEVIĆEV RUKOPIS IZA ŠEŠELJEVOG ZAHTJEVA ZA PREKIDOM ODNOSA S "USTAŠKOM HRVATSKOM"?

ZAGREB, 14. lipnja - "Treba prekinuti diplomatske odnose s ustaškom hrvatskom državom i povući sve jugoslavenske diplomate", izjavio je šef srpskih radikala, potpredsjednik vlade Srbije, četnički vojvoda Vojislav Šešeljić. Koliko je hrvatskoj javnosti poznato, ovome zahtjevu nema izravnog povoda jer se u posljednje vrijeme nije zbio nikakav međudržavni incident ili skandal između Hrvatske i SR Jugoslavije. Stoga je prva pomisao da je oštra izjava zapravo samo još jedna u nizu sličnih epizoda "kućnoga folklora" koje u zajedničkom domaćinstvu sa socijalistima i julovcima, strankama Slobodana Miloševića i njegove supruge Mire Marković, Šešeljić upriličuje dok s njima vodi državu tvoreći republičku i federalnu vladu.

Prvi čovjek srpskih radikala poznat je po raznim brutalnim, nepristojnim, agresivnim i uvredljivim ispadima. Dok je formalno bio u oporbi, upućivao ih je vlastima (Miru Marković zvao je "crvenom vješticom s Dedinja"), da bi potom, s pozicije vlasti, šikanirao stvarne i zamišljene protivnike državne nomenklature. Svih tih godina koješta mu je bilo dopušteno, a njegovo ponašanje rijetko sankcionirano. Milošević je, uvijek kad mu je to odgovaralo, zastrašujuće efekte Šešeljevih riječi i djela iskorištavao, dok je, ako bi se pokazalo korisnijim, njegovu navodnu samoinicijativnost prikazivao kao demokratsko pravo na vlastito mišljenje.

Najnoviji slučaj involviranja Hrvatske u jugoslavenske unutarnje prilike zapravo nije nikakvo iznenađenje niti novost. "Prebrojavanje" krvnih zrnaca u traženju nepoćudnih ustašoidnih je nedavno obavio i predsjednik srbijanske skupštine Dragan Tomić i našao ih (pokazalo se - krivo) među precima oporbenog čelnika Zorana Đinđića. Sve oporbenjake koji su gostovali na inauguraciji hrvatskoga predsjednika Mesića vlast je anatemizirala, a u Crnoj Gori su općinski izbori u Herceg-Novome bili

začinjenim navodnom hrvatskom tajnom vojnom prisutnošću za potrebe Mila Đukanovića.

Izvjesta nelogičnost kod Šešeljeva zahtjeva za prekidanje diplomatskih odnosa s Hrvatskom javlja se u vezi s njegovim stalno ponavljanim zahtjevom da se svi izbjegli Srbi vrate u Hrvatsku, a poznato je da se u civiliziranim sredinama to radi uz pomoć konzularne službe. Taj se posao u Beogradu i Zagrebu, a u međuvremenu i još nekoliko gradova, obavlja već godinama i, unatoč povremenim kritikama, prilično efikasno i uz prijeko potrebnu kontrolu. Nije jasno kako Šešeljić zamišlja da bi se izbjeglice vraćale kad ne bi bilo konzularnih ureda, osim ako na umu opet nema osvajanje glasovite, toliko puta ruglu izvrgnute, linije Karlovac-Karlobag-Virovitica na - tenkovima!

Međutim, unutarnje prilike u Srbiji pokazuju da mnogo puta "vojvodina" prijetnja nije bila uzaludni verbalni pucanj u prazno. Uz njegovu svesrdnu i državnim medijima blagoslovljenu pomoć tako su donesena dva rigidna zakona - o informiranju i sveučilištu, a uskoro će i treći - o borbi protiv terorizma. Sva tri ili bitno ograničavaju građanske slobode i omogućavaju autokratsku vlast ili ostavljaju mogućnost zlorabe vlasti u kojoj i Šešeljić participira. Što se tiče međudržavnih odnosa s Hrvatskom, SRJ još od početka NATO-akcije prošle godine u Zagrebu nema veleposlanika nego otpravnika poslova, dok hrvatski veleposlanik uopće nije napuštao Beograd. Činjenica je također da od tada nije bilo susreta brojnih međudržavnih komisija, te da u najavljenom intenziviranju gospodarskih odnosa nema pomaka, jedino se nešto više razmjenjuju kulturni sadržaji. (Vjesnik)

Vijesti iz kulture

UMJETNINE ZA VUKOVAR

Izložba "Donacija likovnih djela Muzeju Vukovar u progonstvu" s djelima sedamdesetak umjetnika, otvorena je od 15. 06. u Gradskome muzeju u Vukovaru. Izložba predstavlja dio umjetnina koje su vukovarskomu muzeju darovali hrvatski umjetnici u razdoblju od 1992. godine do danas. Utemeljenje zbirke Muzej Vukovar u progonstvu pokrenuo je Božo Biskupić vlastitom darovnicom, a potom i poticanjem velikoga broja umjetnika da se priključe toj akciji. Zbirka broji oko 1.500 umjetnina - slika, grafika i skulptura, a sada se prvi put predstavlja u Vukovaru u povodu sastanka Radne zajednice Podunavskih zemalja. Izložba će u Vukovaru biti otvorena do početka listopada ove godine. Ova zbirka je prvi put predstavljena u Muzeju Mimara u Zagrebu, a zatim je obišla niz gradova u Hrvatskoj - Split, Zadar, Šibenik, Makarska, Sinj, Dubrovnik, Rijeka, Pula, Đakovo, Osijek i Vinkovci. (Vjesnik)

Joža Horvat: SVJETIONIK SLOBODE

Jos jedna posveta moru našega istaknutog književnika i moreplovca Jože Horvata - knjiga "Svjetionik" koju je u svojoj biblioteci "Slon" objavila zagrebačka Naklada "Ljevak" - predstavljena je 15. 06. u Hrvatskom centru za dječju knjigu u Zagrebu. Nakon već antologijskih knjiga "Besa", "Operacija Stonoga", "Waitapu" i "Dupin Dirk i Lijena kobila" u kojima je pisao o Tihom oceanu, Bermudskom trokutu, Atlantiku i dr., Horvat u svojoj novoj knjizi opisuje ljepote i legende našeg Jadrana. Priča je to o dječaku Tonku i njegovoj fascinaciji morem, u kojoj nam Horvat, kako je sam istaknuo, govori o moru kao simbolu slobode kakvu ne pruža ni jedan drugi prirodni element niti društvena organizacija, ali i o čovjekovu "pravu da sanja ljepši i bolji život". (Večernji list)

14. svjetski festival animiranih filmova

Svjetski bijenalni festival animacije, sigurno najvažniji međunarodni kulturni događaj u Hrvatskoj, službeno počinje 21. lipnja u 21 sat u "Lisinskom" kada će ga otvoriti zagrebački gradonačelnik Milan Bandić. Premda, festival radi već od prijedpodneva, zahvaljujući raznolikim programima što mu popunjavaju i po osam termina na dan. Tako će gledatelji, osim filmova u konkurenciji - što je pravi užitek za publiku, koja uvijek napuni i prepuni dvoranu - vidjeti retrospektivu češkoga nadrealističkog majstora Jana Svankmajera, programe indijskoga, izraelskoga, španjolskoga animiranog filma... Zanimljivo je da će festival, koji traje do nedjelje 25. lipnja, obilježiti i 50. obljetnicu nastanka "Velikog mitinga", prvog hrvatskoga umjetničkog crtanog filma. (Večernji list)

BRODICE U SRCU

Stoljećima su vrijedni brodomaketari lomili prste i iscrpljivali oči, oživljavajući brodice neizmjerne ljepote. Ljubav prema morskoj pučini, perfekcionizam do posljednjeg detalja, vrhunsko umijeće obrade drva, odlike su izložbe primošenskog brodomaketara Jere Lukete što se iskušao u tom drevnom umijeću. Izložba njegovih maketa povijesnih brodova otvorena je u Brodarskom institutu u Zagrebu 12. 06., uz svečanu prigodu Dana Instituta 18. 06. "Dubrovačka nava", "Santa Maria", "Bracera", "Mosor", "Leut", "Španska galija", "Pinta", "Indiscret", tek su neki od naziva glasovitih povijesnih brodova i galija koje je senzibilni Dalmatinac rekonstruirao do posljednjeg detalja.

Spretnom rukom rezbario je i tesao minijature forme, spajajući i lijepeći komadiće drva. O kakvu je naporu riječ, svjedoči podatak da mu za izradu jedne makete treba 500 do 900 sati rada. Do sada je Jere Luketa izradio 45 maketa brodova, a "bilo bi ih i više", kako sam kaže, da nije otišao u Domovinski rat. Danas časnik Hrvatske ratne mornarice, svaki slobodni trenutak provodi u izradi brodica. Prije Zagreba, izlagao je u Primoštenu, Splitu, Šibeniku, Vodicama i Kninu. Od 1996. godine član je nacionalne udruge "Vila Velebita" s kojom je također više puta izlagao na skupnim izložbama. (Vjesnik)

NAJBOGATIJA OAZA GLAGOLJSKE KULTURE HRVATA

RIJEKA - Svečanom misom u Crkvi sv. Vida u istoimenom mjestu kraj Dobrinja, nakon koje je održana i smotra folklornih skupina, 18. 06. je završen program četverodnenog obilježavanja velikog jubileja Dobrinjštine: devetstote obljetnice Crkve sv. Vida i darovnice slavnog Dragoslava, notarske glagoljske isprave u kojoj se ime Dobrinja prvi put spominje. Darovnica slavnog Dragoslava napisana je prigodom posvećenja crkve sv. Vida 1. siječnja 1100. godine, a u sklopu proslave jubileja u Dobrinju je u subotu navečer održan i znanstveni skup na kojem se govorilo o značaju tih vrijednih spomenika hrvatske kulturne baštine.

Na skupu su sudjelovali dr. Milan Mihaljević, sa Staroslavenskog instituta dr. franjo Velčić, generalni vikar krčke biskupije, dr. Josip Kirinčić, sveučilišni profesor u miru, prof. o. Vinko Fugošić iz franjevačkog samostana Crikvenica i arheolog Ranko Starac, a pročitan je i referat dr. Mile Bogovića, biskupa Gospičko - senjske biskupije, u kojem se ističe da je otok Krk najbogatija oaza naše glagoljske kulture, a to potrdjuje i Dobrinj svojim glagoljskim spomenicima. (Novi list)

UMJETNIČKO BOJENJE BUNKERA

Desetak starih bunkera u sjevernoj Hrvatskoj doživjelo je neobičnu sudbinu u proteklu godinu dana - ukrašeni su i obojeni. Nedavno se o tome pojavila stanovita informacija na Internetu, a cjelovitiju obavijest o čemu se radi može se dobiti u Galeriji Gradska u Zagrebu na izložbi na kojoj je ovih dana predočena dokumentacija o tim događanjima, uključujući i tajanstvene poduzimače tih bojenja. Riječ je o bunkerima sagrađenim za vrijeme prve Jugoslavije, u nakani obrane od tadašnje Hitlerove Njemačke. Kako piše u pozivu za tu izložbu, svaki od ukrašenih bunkera obilježava jednu od država koje su se izmjenjivale na tlu Hrvatske od izgradnje bunkera do danas - Kraljevina Jugoslavija, NDH, SFRJ i Republika Hrvatska te političke sustave - monarhistička diktatura, fašizam, komunizam i demokracija.

Bunker i sada šezdeset godina nakon nastanka šire svojim izgledom osjećaj neugode i opasnosti. Međutim, oblaganjem bunkera kupovnim industrijskim tapetama i bojenjem ventilacionih otvora u obliku dimnjaka ružičastom bojom - bunker se preoblikuje iz hladne prijetnje u kičastu parodiju. (Vjesnik)

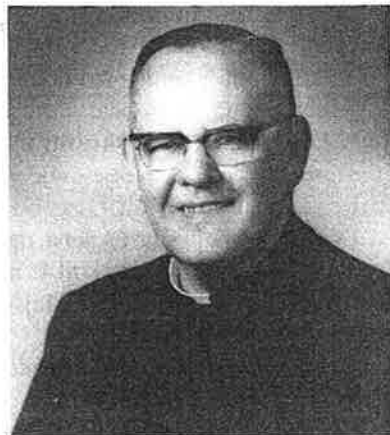
PRAIZVEDBA ORATORIJA O DJEVICI MARIJI

Skladatelj Josip Magdić i fra Vice Blekić autori su 70 - minutnog oratorija "Fidelissima advocata Croatiae" koji će večeras biti praizveden u zagrebačkoj katedrali. Oratorij o Djevici Mariji, koju hrvatska tradicija zove i "Fidelissima advocata Croatiae", praizvest će Božena Svalina, Martina Gojčeta, Hrid Matić, Berislav Puškarić, djevojački zbor Zvezdice, Mješoviti zbor i Simfonijski orkestar HRT, orguljaš Mario Penzar te dirigent Mladen Tarbuk. (Večernji list)

Imamo naš župni park...

Kako je hrvatska župa u Torontu kupila od mađarske župe njihov "Mindszenty Park"

Vel. dr. Dragutin Kamber preuzeo je župničku službu od već tada iscrpljenog i bolesnog don Jure Vrdoljaka u mjesecu prosincu 1961. godine. Već prvih mjeseci nakon svog dolaska za torontskog župnika, kad se počelo tražiti prikladno mjesto za prvi župni piknik, bilo je rečeno da bi najprikladnije mjesto za župne piknike bilo u tadašnjem "Mindszenty Parku" blizu Streetsville-a. Tada je to bio župni park mađarske župe u Torontu i oni su ga prozvali po imenu svog poznatog kardinala Mindszenty-a, kojeg je komunistička vlast u Mađarskoj proganjala slično kao i našeg Kardinala Alojzija Stepinca.

Vel. Dragutin Kamber

Župnik vel. Kamber otišao je razgledati taj park, koji i nije daleko - od granice Metropolitan Toronta manje od 10 milja, na samoj periferiji ondašnjeg mjestanca Streetsville-a, koji je tada imao oko 6.000 stanovnika. Do parka vodi široka, već onda asfaltirana cesta, a sam park nalazi se u dugoljastoj ravnoj udolini koju sa zapadne strane okružuje šumovit uzdignut obrub, a s istočne strane parka protječe Credit River - rijeka koja uvijek ima dosta vode. Od istočne obale rijeke diže se strma obala stotinjak stopa visine. Park se tako nalazi u prekrasnom bujnom zelenilu, a i po parku su golema krošnjata stabla čija hladovina poziva na ugodni odmor u ljetnim vrućinama. Rijeka nudi mogućnost kupanja i pecanja.

Premda je park okružen prometnim cestama, manjim obiteljskim i farmerskim kućama, iz samog parka to se i ne primjećuje. Šumovita kolina, krošnje stabala i udubina parka gotovo ga izolira od okoline, pa se čovjek u parku osjeća kao da je u nekoj osamljenoj prirodi, daleko od velegrada, makar u neposrednoj blizini i prometnica i naselja i velegrada s tehničkom civilizacijom.

Župniku Kamberu oko je zapelo za taj park - oko i srce! Pitao je župnika mađarske župe da li njegovi župljani vole taj park, jer vidjelo se da je sve u parku bilo prilično zapušteno. Mađarski župnik mu je odgovorio:

"Stariji župljani još su sentimentalno zaljubljeni u taj park, ali mlađi se više i ne zanimaju za njega. Mnogi imaju svoje vlastite vikendice, pa i ne mare za zajedničke pučke piknike. Premda naša župa organizira samo godišnji piknik, okupimo tek koju stotinu ljudi. Ipak, stariji župljani vjerojatno ne bi pristali da prodamo park."

Godinu dana kasnije, župnik mađarske župe na ponovno pitanje župnika Kambara rekao je: "Well, možda bi naša župa i pristala prodati park, ali cijena bi svakako bila visoka. Tu ima oko 15 hektara, i to je stvarno prikladno mjesto."

Župnik Kamber je u nekoliko navrata pokušavao nagovoriti i kancelara torontske nadbiskupije da dopusti hrvatskoj župi kupiti taj park. Mnogi župljani hrvatske župe stvarno su željeli to

kupiti. I privolio je i kancelar nadbiskupije, ali isključio je bilo kakvu mogućnost da bi i pojedini privatnici postali vlasnici i suvlasnici parka, makar i ugovorom bilo zajamčeno da park koristi i hrvatskoj župi. Park je odavno bio crkveni, treba i ostati crkveno, t.j. župno i biskupijsko vlasništvo. Baš tako je mislila i zajednica hrvatske župe u Torontu. Župljani nisu željeli da i neki privatnici postanu suvlasnici parka. Neka bude samo župno, crkveno!

Konačno: Župnik Kamber uspio je kupiti taj park od mađarske župe i nadbiskupija je to odobrila. Premda su mnogi nagađali da je prodajna cijena za našu hrvatsku župu nedokučivo visoka, župnik Kamber je po tiho i bez velike buke uspio: za 12,000.00 dolara. Mnogi su su bili iznenađeni! Park je prešao u hrvatske ruke, postao je naš, hrvatski; hrvatski župljani su ga otplaćivali i dotjeravali i uređivali i dograđivali. Prozvali su ga "Hrvatski župni park", a ja sam svojedobno predložio i naše Župno vijeće je prihvatilo, da smo taj naš park prozvali imenom zaslužnog župnika koji ga je i pribavio našoj župi. Neka taj naš ponos služi svim generacijama hrvatskih župljana dok god nas ovdje bude. Već ondje, na početku, našoj župi nudili su i dvostruku i trostruku svotu za taj park, a Hrvati su se na takve ponude samo nasmiješili! Oni naši ondašnji župljani i župnik nisu taj park kupili u spekulativne svrhe, nego da služi nama, i djeci naših župljana, i djeci njihove djece. Zato smo ga s ljubavlju čuvali, i dograđivali, i uljepšavali.

Osnivanjem nove hrvatske župe u Mississaugi nadbiskup torontski odredio je da taj park i dalje ostaje vlasništvo matične hrvatske župe u Torontu, a mi i dalje smatramo da smo svi braća i sestre, pa se bratski i sestrinski u tom parku i družimo. To nam je kutak "lijepe naše"!

Toronto, svibanj, 2000

Josip Gjuran
Župnik u miru

Pred sam start na ovogodišnjoj bicikljadi i hodijadi, u župnom parku "Father Kamber" (u pozadini je kapelica)

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 61, 30. VI. 2000.

Sloboda medija i javne riječi!?

Otvoreno pismo Hrvatskom novinarskom društvu

Poštovana gospodo novinari,

Posljednjih dana svjedoci smo najstrašnijeg medijskog linča osoba iz kulturnog života u listu Imperijal. Ovaj su se put okomili na Almu Pricu, jednu od najznačajnijih i najboljih glumica Hrvatske i Janusza Kicu, poljskog redatelja, koji je ostvario više vrijednih predstava u Zagrebu i Dubrovniku. Uz njih, svoju su porciju gadosti dobili i Paolo Magelli, internacionalno ugledni hrvatski redatelj i Radko Polić, prvak slovenskog teatra. Alma Prica i Janusz Kica javno su okrivljeni za teška kriminalna djela na temelju iskaza jedne bolesne osobe i "pouzdatih izvora".

Potpuno sam svjesna činjenice da se vašim kolegama iz Imperijala nikakvim protestima neće prosvjetliti pamet ili, eventualno, probuditi osnovna novinarska etika. Svjesna sam i toga da vi ne možete utjecati na sramnu uređivačku politiku tog lista. Bilo bi to, zar ne, zadiranje u slobodu medija.

Ali obraćam vam se upravo zbog te "slobode javne riječi".

Jer ovaj primjer, istina izuzeto drastičan, na žalost nije usamljen. Postalo je već uobičajeno potpuno proizvoljno, neargumentirano i prostačko blaćenje i sramoćenje ljudi iz kulturnih krugova, upadanje u spavaće sobe, brakove, veze, a sve u ime prava na informaciju. Je li doista? Ili je, možda, u pitanju najbanalnija zarada.

Pitam se do kada će to bahato iskorištavanje "slobode medija i javne riječi" ostajati bez ikakvih isto takvih javnih reakcija? Zar doista možemo šutjeti i praviti se da nas se to ne tiče?

Jer, naravno, to nije kraj. Tko je sljedeći? Hoćemo li reagirati tek kad užas zakuca i na naša vrata? Nismo li dužni napokon javno se oglasiti?

U posljednjih deset godina svjedoci smo potpuna urušavanja osnovna morala i etike u svim segmentima našeg društva. I upravo to je najveći zločin učinjen ovoj zemlji. Jer, kad nema morala i etike, sve je dopušteno. I nema reakcije.

Krajnje je vrijeme da se krene u ponovnu uspostavu osnovnih normi civilizirana društva, da prestanemo okretati glavu uvjeravajući se da se tu ništa ne može učiniti.

Sloboda javne riječi jest dobro demokracije, ali sloboda zahtijeva odgovornost. To se u ovoj zemlji prečesto zaboravlja. I upravo ta odgovornost prema slobodi javne riječi zahtijeva da se

REAGIRANJA

VELIMIR BUJANEC, GLAVNI UREDNIK IMPERIJALA, ODGOVARA VIJEĆU ČASTI HND-a:

Ne zanima nas vaše mišljenje

Hrvatsko novinarsko društvo nakon višegodišnje šutnje, napokon se oglasilo o Imperijalu. Ovaj put povod za reagiranje Vijeća časti bio je tekst o Almi Prici objavljen u 17. broju Imperijala. U polemiku oko profesionalnog pristupa pri objavi gole istine o Almi Prici uopće ne namjeravamo ulaziti. Umjesto pseudointelektualnih rasprava o nekakvoj glumici i njezinoj ulozi u hrvatskom glumištu, nudimo tek svojih nekoliko komentara o Društvu koje s faraonskih pozicija oko dijeli packe koje nas uopće ne smetaju.

Šefovi tzv. HND-a šutjeli su kad je ispred redakcije Imperijala, u vrijeme vladavine HDZ-a, esplodirala bomba, šutjeli su kad je pucano na urednike lista, šutjeli su kad je dio bivšeg državnog vrha represivnim mjerama i u suradnji s tajnim službama nastojao uništiti Imperijal. Sud časti napokon se oglasio opetovano pozivajući na hajku protiv Imperijala i linč njegovih urednika i novinara. I to samo zato jer

oglasila vaša struka, da se javno ogradi od pojedinaca koji ne priznaju novinarsku etiku, koji sramote vašu profesiju i stavljaju u sumnju istinitost bilo koje informacije, koji svojom zloporabom slobode javne riječi ugrožavaju tu istu slobodu.

Poštovana gospodo novinari, vrijeme je da se među sobom izborite za dignitet svoje profesije, za poštivanje osnovnih profesionalnih normi, za prestanak neargumentiranih, neprovjerenih i proizvoljnih progona.

Hrvatsko društvo novinara jest dovoljno snažna i ugledna udruga da može svojim istupima i akcijama bitno utjecati na nivo profesionalnosti, etike i morala. Možda se pojedinci ne mogu promijeniti, ali se od njih možete javno ograditi.

Učinite to zbog novinarstva, zbog slobode javne riječi za koju ste se toliko s pravom borili.

URSA RAUKAR (Vjesnik)

SUD ČASTI HND-a:

Opravedani prigovori na "Imperijal"

ZAGREB - "Tjednik "Imperijal" iz broja u broj na najgrublji način nastavlja flagrantno i masovno kršiti jasna pravila novinarske profesije i novinarski Kodeks", ocijenio je jučer Sud časti Hrvatskoga novinarskog društva (HND).

Sud časti HND-a na nedavnoj je sjednici zaključio da je "Imperijal" potpuno zapušten i zanatski i etički i stoga štetan za civilizirano društvo i za novinarstvo. Ustvrdio je i kako je u svakom novom broju "Imperijala" očigledna nedopustiva zla namjera prema čitateljima i osobama o kojima se piše. Budući da Vijeće časti HND-a može djelovati samo preporukama, ono u slučaju "Imperijala" nije u stanju zaštititi ni svoju profesiju, ni brojne ljude koje taj tjednik vrijeđa i kleveće. Stoga Vijeće časti moli sve da se zbog pisanja "Imperijala" više ne obraćaju Vijeću, nego da zadovoljštinu, koja im po zakonu pripada, potraže sudskim putem, navodi u priopćenju Vijeće časti HND-a, koje je potpisala predsjednica Sanja Modrić. (Večernji list)

Damir Borovčak:

Hello Toronto – ovdje Zagreb

ŠTO ZNAMO O GLOBALIZACIJI (1)

Globalizacija je između ostaloga nametanje određene vizije čovjeku, pored koje će svaka druga istina biti nedopuštena, isključena i nelegitimna

RAŠČLAMBA O GLOBALIZACIJI

Malo je glasila ostalo na hrvatskoj sceni koja će moći pisati o onome o čemu hrvatski čovjek tek površno ili ništa ne zna. A to su u svakom slučaju aktualnosti i istine o toliko razvikanjoj globalizaciji. Nameće se pitanje prije svega što običan Hrvat u domovini ili izvan nje, zna o uzrocima, prednostima i svim mogućim posljedicama (pa i opasnim) za malu zemlju i mali narod, koje nam se serviraju u paketu političke potrebe globalizacije.

Svatko od nas bi najprije trebalo dobro poznavati ono o čemu se tako često u posljednje vrijeme govori, a onda zatražiti poštivanje demokratskog puta o neposrednom određivanju i odlučivanju naše zajedničke budućnosti. Jer ovako ponovno izgleda da se ponašamo kao "guske u magli", a evo i zašto:

Nigdje do sada nisam na jednom mjestu u isto vrijeme vidio toliko različitih raščlamba o istovjetnoj temi globalizacije kao u najnovijem "Zboru", prilogu lista "MI" od svibnja og. Nekoliko autora, s različitim pristupima, bavi se problemom globalizacije, te tu pojavu promatraju i opisuju s povijesnog, političkog, gospodarskog, i vjerskog posljedičnog aspekta. Zato vjerujem da je korisno još jednom sublimirati ta razmišljanja koja posve sigurno mogu biti korisna za učenje na temu: što je to praktično globalizacija ili što znamo o globalizaciji?

Prije svega potrebno je obratiti pažnju na naslov "Sloboda koja to nije" autora Ante Vukasovića koji na direktan način konstatira sadašnju demagogiju o slobodi medija u Hrvatskoj i kaže: "Političke su promjene izvršene a s njima preko noći, kažu, i demokracija, sloboda medija, sloboda tiska, ljudska prava i individualne slobode svih građana. Kakva brza i sveobuhvatna preobrazba Hrvatske i u Hrvatskoj!? (...) Prisutna je inflacija tekstova o hrvatskom nacionalizmu, hrvatskim zločinima, nacionalistički koncipiranim hrvatskim udžbenicima, inflacija tekstova protiv Katoličke crkve, optužbi protiv katoličkih svećenika. Kada tako pišu, slobodu tiska uživaju i anonimni autori, a ona je uskraćena onima koji drugačije misle i postupaju. Znači li to da u Hrvatskoj sloboda tiska pripada samo protuhrvatski i protukatolički usmjerenim pojedincima i ideologijama?"

Odgovor na tako postavljeno pitanje možemo čisto slučajno odmah dobiti unutar teksta autora Ante Zovka koji pod naslovom "Kalvarija globalizacije i istina o čovjeku" kaže: "Globalizacija jest, u prvom redu, nametanje određene vizije čovjeku, jedne ljudske istine o čovjeku, pored koje će svaka druga istina biti nedopuštena i isključena, nelegitimna i nedopuštena. S obzirom da je to nametnuta istina, a nije plod slobodnog traženja ni Objave, takvu istinu o čovjeku može se zvati samo surogat-istinom. Zato i cijeli proces globalizacije treba nazvati sustavom u kojem vlada surogat-istine o čovjeku,

a u kojem stvarna istina o čovjeku ne može opstojati. (...) U svijetu globalizacije kada se čovjeka nasilno pokušava zatvoriti i ograničiti u samodostatnosti, u kojem se i duhovnost razvija po mjeri te iste ovostranosti, u svijetu u kojem pojmovi spasenje i Spasitelj gube svaki smisao i značenje, jedini održivi stav biti će življeno svjedočenje križa."

NEOKOLONIJALNO POROBLJAVANJE

Takav uvod koji kontrapromišlja današnjim medijskim napadima po nacionalnoj i vjerskoj osnovi hrvatskog naroda, govori zapravo o tome koliko će biti teško suprostaviti se sili globalizacije koja nas svakim danom sve jače pritišće. Povijesno i stručno utemeljenom tezom pod naslovom "Novi svjetski poredak - neokolonijalno porobljavanje svijeta" koju u "Zboru" iznosi autor Emil Čić, ustvari se konstatiraju povijesne činjenice i povijesnim iskustvom potvrđuje opasnost koja nadolazi. Navedeni tekst tumači i citira knjigu F.W. Engdahla: "Stoljeće rata" (a spominje i knjigu R. Eppersona: "Novi svjetski poredak"), koja nizom činjenica govori o manje poznatim uzrocima, zakulisnim ciljevima i posljedicama anglosaksonske svjetske politike. Radi se uglavnom o problemima suparništva i savezništva Engleza i Amerikanaca na temeljnim osnovama svjetske vlasti - nafta, bankarstvo, kolonije. U knjizi se govori o tim utjecajima, a autor članka piše da se u "našem slučaju radi o stoljetnom interesu Engleza za slabljenjem Njemačkog utjecaja na prostore Istoka i zadržavanje utjecaja na monopol i kontrolu izvora nafte. Kako neki naftni putevi vode preko Balkana, tako je Srbija Englezima i Amerikancima služila kao mostobran i žandar naroda, koji ujedno čuva da Nijemci ne prodru na Istok. Hrvatsku su pri tom Englezi uvijek kažnjavali preko Amerike, preko koje su financirali 'nevladine Udruge' iza kojih su se skrivali, jer se na političkoj sceni nikada nisu pojavljivali sami, kako se naš narod nebi dosjetio jadu."

Također autor Emil Čić o otkriću financijskih malverzacija Helmuta Kohla kaže: "Englezi znadu da samo demokršćanska koalicija CDU/CSU može poslužiti prosperitetu Njemačke i suradnji Njemačke i Francuske. U tom bi bila poanta podzemne politike koja objašnjava i zašto anglo-amerikanci u zapadnoj i istočnoj Europi financiraju socijaliste i komuniste, a nikako ne vole europski orijentirane demokršćane."

I na kraju knjiga "Stoljeće rata" govori kako Međunarodni monetarni fond i druge ključne engleske i američke svjetske banke uništavaju ekonomije država trećeg svijeta (a tu za njih spadamo i mi). Pristup porobljavanja država je uvijek isti: prvo državi odrediš ekonomsku politiku pod kojom joj odobriš kredite, a kako su kamatne stope kredita previsoke, a uvjeti koji određuju razvoj državne ekonomije od MMF-a za tu državu

koncentracijone vlade". Kako radikali i demokrati ne pristaju na raspust Narodne skupštine, ne mogu ni razgovarati sa Seljačko-demokratskom koalicijom o sastavu vlade.

Na kraljev je poziv 5. srpnja poslije podne mjesto bolesnoga Radića došao u audijenciju Svetozar Pribićević. Tom je prilikom kralj ponudio Radiću mandat za sastav koncentracijone vlade. O tomu je Pribićević obavijestio Radića, te je navečer pošao u kraljevski dvor, gdje je kralju Aleksandru podnio ovaj izvještaj: "Stjepan Radić je izjavio da ne može primiti mandat za sastav koncentracijone vlade. Njegovo je gledište da se ne može raditi s današnjom Narodnom skupštinom, pa da bi opoziciji trebalo povjeriti mandat za raspuštanje Narodne skupštine i za provedbu slobodnih izbora. U toj budućoj skupštini - poslije rješavanja aktualnih i neodgovodivih poslova - uzela bi se u razmatranje pitanja ustavne promjene prema stečenom iskustvu te prema narodnim i državnim potrebama. Gledište je Stjepana Radića, da se može primiti i to rješenje, da se sastavi stranački neutralna vlada, koja bi raspustila skupštinu i provela slobodne izbore."

HRVATSKA DRUŠTVA PREKIDAJU SVAKU VEZU S BEOGRADOM

"Prosvjetni savez" u Zagrebu pozvao je sva hrvatska kulturna društva, da svoje delegate pošalju 5. srpnja 1928. u hrvatsku sabornicu, gdje će se dogovoriti o tome, kako li će reagirati na zločin koji je u Narodnoj skupštini počinjen 20. lipnja. Jednodušno je zaključeno da se u hrvatskim novinama priopći ova izjava:

"Hrvatski je narod već u prvom narodnom preporodu - u doba Marulića, Gundulića, Kačića, Križnića i Vitezovića - a pogotovo u drugom preko Gaja, Preradovića, Mažuranića, Račkoga i Strossmayera stvarno stvorio ideologiju i etničku bazu narodnom jedinstvu južnih Slavena, za koje smo mislili da je ostvareno ujedinjenjem koncem 1918. Međutim, bizantski mentalitet i orijentalne metode podvaljivanja i hegemonističkog izrabljivanja onemogućile su harmonički razvoj naših ideala. Taj mentalitet i te metode došle su do svoje kulminacije i našle su svoj izražaj dne. 20. lipnja 1928. u umorstvu, - usred parlamenta - Pavla Radića i dr. Đure Basarićeka, koji su ne samo kao političari, nego i kao kulturni radnici i tipični sljedbenici hrvatskih preporoditelja. Beogradske umorstvo - u toj jubilarnoj godini (tj. desetogodišnjici postanka države SHS) - etički je onemogućilo svaku kulturnu suradnju sljedbenika zapadne države s onima, u čijoj je sredini niknuo ovaj užasni zločin. Radi svega toga hrvatski prosvjetni radnici - povodom tragične smrti svojih suradnika Pavla Radića i dr. Đure Basarićeka - odlučuju prekinuti sve veze s poklonicima ubojstva, pljačke i korupcije, te se vratiti svoje narodu pa u skladu s evropskim pojmovima kulture i civilizacije svoju staru slavensku etičku kulturu čuvati i samostalno razvijati unutar svojega Prosvjetnog saveza u Zagrebu."

Ovu su izjavu kao predstavnici svih zagrebačkih hrvatskih prosvjetnih društava potpisali: dr. Miroslav Čačković, dr. Oton Frangeš, prof. Franjo Novljan, prof. Izidor Škorjač, Šandor Aleksandar, Josip Bačić, dr. Albert Bazala, dr. Mile Budak, Danica Bedeković, Anka Dingal, Ženka Frangeš, Aleksander Freudenreich, prof. Stjepan Novosel, Jelka Patrijarh, Josip Predavec, dr. Milan Rojc, dr. Zdenka Smrekar, dr. Josip Šilović, Andrija Širola, dr. Janko Thirry i prof. Mate Ujević.

Uz prwake "Prosvjetnog saveza" bijahu na sastanku zastupana društva Hrvatska žena, Hrvatski sokolski savez, Braća Hrvatskog Zrnaja, Hrvatski pjevački savez, Hrvatska ženska katolička sveza, Matica hrvatskih kazališnih dobrovoljaca, Matija Gubec, Napredak, Hrvatski skautski savez, Seljačka Sloga, Udruga učiteljica, Hrvatski Radiša, Narodna zaštita, Hrvatsko

starinsko društvo, Pučko Sveučilište, Ženska udruga za ušćuvanje hrvatske narodne umjetnine, Hrvatski katolički savez i Pokret za trezvnost.

KRIZA BEOGRADSKJE VLADE

Beogradske "Novosti" (organ Zemljoradničke stranke) donijele su 6. srpnja 1928. značajan članak povodom Radićeva otklona za sastav koncentracijone vlade. "Gest g. Radića i odbijanje mandata jesu rezultat 20. lipnja i fatalnih pogrešaka, koje su se nizale za prošlih 14 dana. Politički faktori nisu poslije skupštinske tragedije shvatili težinu ovog historijskog događaja, koji je bio prelom u političkoj historiji naše zemlje. S nevjerovatnom su lakomišljenošću političari iz vladine većine propustili dragocjeno vrijeme, da Hrvatima daju iskrenu i dosljednu satisfakciju. Mjesto toga oni su čitave dvije nedjelje integrirali i manevrirali, kao da se nije desio najkrupniji događaj u historiji hrvatsko-srpskih odnosa. Sva je mudrost glavnih faktora bila upravljena na to, da intrigama zavade Pribićevića s Radićem, nadajući se, da će ranjeni Stjepan Radić prijeći preko svega, kad mu se ponudi dekorativna uloga predsjednika koncentracijone vlade. Svi su se samo prevarili u računu, a politička i psihološka zagonetka, koju je postavljao Stjepan Radić poslije atentata na njegov život, dobila je jučer svoje objašnjenje. Radić je učinio dva krupne političke geste, koje svjedoče o njegovoj riješenosti, da stupi u odlučnu borbu sa srpskim strankama u cilju ravnopravnosti. Tako se naime tumači njegova odluka, da ne stupa u kontakt sa predstavnicima vladine većine, odnosno sa predstavnicima Radikalne i Demokratske stranke, koji danas predstavljaju Srbiju. Osim toga ovaj postupak Stjepana Radića - po svojem značenju - prelazi obične političke poteze, pa je zato izazvao čitavu uzbunu među beogradskim političarima. Lako je postupak Stjepana Radića osuđivati s političke solidnosti. Ali zašto se ne ulazi u razloge, koji su Radića i vodstvo SDK naveli, da zauzmu ovakvo nepomirljivo držanje? Zašto se ne pokušava da razumije, kako Stjepan Radić nije mogao stupiti u pregovore sa predstavnicima stranaka, iz čije se sredine pucalo na njega i ubijeni su njegovi najbliži i najmiliji suradnici. Ako postupak Stjepana Radića bude imao sve logične posljedice, onda se može smatrati, da smo ušli u jednu novu fazu srpsko-hrvatskih odnosa, koja svojom oštrinom i dubinom daleko nadilazi sve dosadašnje krize narodnog jedinstva."

Radić se u bolnici toliko oporovio, da je u nedjelju 8. srpnja mogao jutarnjim brzim vlakom krenuti za Zagreb. Pratili su ga liječnici dr. Kostić i dr. Todorović, dva bolničara i časna sestra Ludovika, koja ga je njegovala u bolnici. Putem je silan narod dočekivao i pozdravljao Radića na kolodvorima u Mitrovici, Vinkovima, Vrpolju, Brodu, Novoj Kapeli, Novoj Gradiški i u Sisku. Zagrepčani su svoje kuće iskitili hrvatskim zastavama, te su pohrlili na kolodvor, kad je brzovlak stigao u 5 sati i 45 minuta poslije podne. Iza pozdravnih govora na peronu, izašao je Radić na trg pred kolodvorom, koji bijaše prepun hrvatskih rodoljuba. Tu je sjeo u automobil, kojim se odvezao u svoju vilu (u Hercegovачkoj ulici br.4b). Cijelim putem kroz trgove i ulice stajahu u špaliru Zagrepčani koji su pozdravljali Radića.

(Završetak u idućem broju HRVATSKE ISKRE)

Hrvatski iseljenički zbornik, 1998.

**HRVATSKA ISKRA -
Vaše zadovoljstvo**

Sprovod Pavla Radića i dr. Basaričeka (nastavak iz prošlog broja Hrvatske Iskre)

Vukčević je u ime Vlade kluba Hrvatske seljačke stranke uputio ovu sažalnicu: "Duboko žalim zločin izvršen u Narodnoj skupštini, kojim su lišeni života najbolji predstavnici Vašega kluba. Čast mi je u ime vlade izjaviti i svoje saučešće za poginule i ranjene drugove. Predsjednik vlade Velja Vukčević" Kad je prof. Ljubomir Meštrović kao tajnik kluba HSS-a pročitao zastupnicima ovu sažalnicu, jednoglasno je zaključeno da se na sažalnicu piše: "Klub ne prima. Povrati natrag!". Isto tako je odbijena i sažalnica, koju je poslao klub Radikalne stranke.

Čim su Stjepana Radića dovezli u kirurški odjel opće državne bolnice, odmah je podvrgnut operaciji, koju je izveo dr. Kostić uz pomoć prof. dr. Kosanovića i kraljevog osobnog liječnika dr. Koena. Iz Zagreba je na aeroplanu stigao glasoviti kirurg dr. Antun Gotlieb, da i on pruži svoju pomoć. Liječnici su izjavili, da Radićeva crijeva srećom nisu povrijeđena. Ipak postoji pogibelj za život s obzirom na Radićeve godine, a i radi njegove šećerne bolesti, uslijed koje bi moglo nastupiti gnojenje rane.

Kralj je osobno pošao u bolnicu, gdje je već našao mrtvog Pavla Radića. Posjetio je ranjene zastupnike dr. Pernara i Grandu, koji su ležali u istoj sobi. Zatim je ušao u sobu, gdje je bio Stjepan Radić, s kojim je duže razgovarao na samo, jer je sve prisutne zastupnike pozvao da iziđu iz sobe.

Posebna izdanja zagrebačkih i beogradskih novina javiše svijetu zločin Puniše Račića. Ta je vijest proizvela nebrojene prosvjede hrvatskih gradova i sela. U Zagrebu započne 20. lipnja silne demonstracije, koje se nastaviše i sutradan. Tom je prigodom došlo do sukoba s redarstvom, koje se poslužilo s oružjem. Ubijena su 3 mladića (Krešimir Jerbić, Nikola Majcen i Đorđe Bjeloš), ranjeno je 60 ljudi, a zatvoreno je 120 osoba. To je još povećalo opću uzrujanost i žalost u Zagrebu. Odmah su zaboravljene sve stranačke opreke među Hrvatima te je sav narod ustao protiv beogradske vlade. Na inicijativu Hrvatskog Bloka sastalo se 22. lipnja gradsko zastupništvo u Zagrebu, te je zaključilo, da će kooperativno sudjelovati na sprovođu Pavla Radića i dr. Đure Basaričeka, koji će se na trošak grada Zagreba pokopati u počasnoj arkadi.

Lešine hrvatskih mučenika dopremljene su 22. Lipnja 1928. iz Beograda u Zagreb, gdje su izložene u velikoj ovalnoj dvorani Hrvatskog seljačkog doma na Zrinskom trgu. Odatle je 23. lipnja krenuo sprovod, kakvog još nikad nije bilo u Zagrebu. Preko 100.000 ljudi pravilo je na ulicama špalir od Zrinskoga trga do Mirogoja. U pogrebnoj povorci, koja je kroz Jelačićev trg prolazila puna dva sata, sudjelovalo je 30.000 predstavnika svih hrvatskih društava i organizacija. Sprovod je prošao u potpunom redu bez prisutnosti policije. U povorci je nošeno 250 vijenaca. Govori su počeli u 10 sati prije podne s balkona Hrvatskog seljačkog doma. Govorili su: Stjepan Predavec, Svetozar Pribičević, Ivan Pucelj, dr. Sekula Drljević, Ivan Čelan, Stipe Matijević, Josip Dido Vuković, Mijo Stuparić, Vjekoslav Heinzel, Čeh dr. Hala dr. Ante Trumbić, Jurković i Cvjetko Hadžija. Zato je sprovod krenuo istom u 11 i pol sati prije podne; vodio ga je nadbiskup dr. Ante Bauer do Kaptola, a biskup dr. Dominik Premuš dalje do Mirogoja. Istom u 2 i pol sata poslije podne stigoše ljesovi do arkade u kojoj su pohranjeni. Tamo se od mrtvih drugova oprostio Vlatko Maček, a zatim su slijedili još neki govori. Nadgrobnicom "Lipanskim žrtvama" koju je skladao Rudolf Matz, a otpjevala pjevačka župa "Lisinski", svršen je pogreb hrvatskih mučenika Pavla Radića i dra Đure Basaričeka u 3 sata poslije podne. Posebne su tužaljke otpjevala hrvatska pjevačka društva "Zagreb", "Jug", Maksimir, "Sloboda".

HRVATI NAPUŠTAJU NARODNU SKUPŠTINU

Klub zastupnika Seljačko-demokratske koalicije stvorio je već 21. lipnja 1928. zaključak, da "više neće sudjelovati u Narodnoj skupštini, u kojoj je prolivena krv naših drugova u borbi za jednakost, ravnopravnost i čovječanstvo." Pribičević je 26. lipnja izjavio, da je najmanje, što treba sada učiniti, "brzi raspust Narodne skupštine i raspis novih slobodnih izbora". Pristaše radikala i Davidovićevih demokrata u prečanskim krajevima počinju istupati iz tih stranaka. Tako su iz Radikalne stranke u Sarajevu istupili mnogi članovi pod vodstvom dr. Ivana Pavičića. U Zagrebu su pak zajedničkom izjavom istupili 23. lipnja iz Radikalne stranke: predsjednik stola sedmorice dr. Ernesto Čimić, odvjetnici dr. Gmajner i dr. Dragutin Katušić, pa liječnik dr. Artur Lang, sveučilišni profesor dr. Boris Zarnik i Dragan Novak, ravnatelj podružnice državne hipotekarne banke.

Kada se u Beograd vratio dr. Vlatko Maček, zapitaše ga 30. lipnja novinari, kakovo je raspoloženje u Zagrebu i hrvatskim selima. On je odgovorio: "Zločin, koji se desio u Narodnoj skupštini, porušio je sve rezultate sporazuma Hrvata i Srbijanaca, u koliko su bili postignuti od proljeća g. 1924. Da se barem spasi državno jedinstvo prema vani, potrebno je što prije temeljita revizija ustava.

Neki su radikali u dnevniku "Vreme" 5. srpnja 1928. objavili uvjete, pod kojima bi Seljačko-demokratska koalicija mogla prisiliti na produženje rada sadašnje Narodne skupštine. Na to je vodstvo SDK izjavilo: "Nikakve uvjete za rad sadašnje skupštine nismo postavili, a niti ćemo u tom pravcu primiti bilo kakve koncepcije, te reparacije i satisfakcije. Rekli smo - i od toga nikako ne možemo odustati - da u sadašnju Narodnu skupštinu ne idemo nikada i ni pod kojim uslovima. Prema tome se uzalud troši vrijeme traženjem nekog puta, kojim bi se nas u tu skupštinu obilazno uvuklo."

Najviše je Hrvate vrijeđao cinizam beogradskih radikala i demokrata. Pristojnost bi tražila da radikali iz svojega kruha odmah isključe ubojicu Punišu Račića i njegove drugove, koji su u Narodnoj skupštini ubojstvom prijetili hrvatskim zastupnicima. Radikali su čekali nekoliko dana; demokrati pak uopće nisu iz svojeg kluba isključili četničkog vojvodu Lunu Jovanovića, koji je iza pucanja u Narodnoj skupštini odobravao taj zločin.

Mjesto da u tom pogledu postupaju taktično, radikali su i demokrati samo pomišljali na to, kako li će u svojoj ruci zadržati vlast. Oni nikako nisu htjeli pristati na raspust ove "krvave" Narodne skupštine. Istom 4. srpnja 1928. podnio je Velja Vuković ostavku svoje vlade. Kralj je odmah k sebi pozvao Acu Stanojevića, te mu ponudio sastav vlade. Na to je Stanojević još istoga dana u 7 sati navečer putem liječnika dr. Kostića zamolio sastanak sa Stjepanom Radićem, ali nije uspio jer mu je Radić po Kostiću oštro odgovorio: "Aca Stanojević prvi je potpredsjednik glavnog odbora Radikalne stranke, koja je držala i drži Velju Vukovića, te koja je glavni oslon većine, iz koje je potekao ubojica i cijelo njegovo organizirano društvo. Zato s Acom Stanojevićem ne mogu razgovarati ni sada ni kasnije. Ne mogu s njim uopće stupiti ni u kakav socijalni saobraćaj. A da mi ne bi možda došla slična poruka, molim vas, izvolite dodati, da isto tako ne mogu i neću razgovarati - ni sada ni kasnije - niti s bilo kojim članom današnje vladine većine koja je po jednom članu skrivila i počinila strahovito zločinstvo od 20. lipnja u Beogradu.

Dobivši takav odgovor, pošao je Aca Stanojević sutradan u dvor, gdje je kralja Aleksandra izvijestio o sadržaju Radićeva odgovora, te je podjedno izjavio, da "pod takvim okolnostima ne može primiti ponuđenu mu misiju za obrazovanje

uvijek destruktivni. Država zajmoprimac na kraju biva financijski uništena i porobljena od anglo-američkog kolonijalizma: radna snaga postaje gotovo besplatna, razvija se tržište jeftine radne snage, a narod postaje javna kuća s jeftinim konobarima.

SVIJETLA BUDUĆNOST ?

U tom smislu autor teksta "NSP-neokolonijalno porobljavanje svijeta" i zaključuje : "Teško narodu čije stranke financiraju Englezi i Amerikanci". A ujedno ističe u svojim razmišljanjima i osnov uvijek iste engleske igre: "hvališ, stvaraš i potičeš protivnika da bi ga kasnije uništio proglašivši ga, k tome, i jedinim krivcem za nevolje i zločine."

Na tragu takovih promišljanja, Večernji list od 25. o.mj. objavljuje pod naslovom "Hrvatska se pokazala da se zemlje s Balkana mogu promijeniti" riječi Georga Robertsona, Engleza, glavnog tajnika NATO-a: "Hrvatska je potvrdila da budućnost regije može biti svijetla. NATO će učiniti sve što je u njegovoj moći kako bi ohrabrio i podržao novi smjer Hrvatske ...". Slične misli je nedavno izjavio i Robert Cook premijer Velike Britanije, a ovih dana nas hvali i general J.P. Klein, te tužiteljica Haaškog suda Carla del Ponte i tako redom ... Hrvatska je sada najsimpatičnija novom svjetskom poretku, sve dotle dok se ne riješi pitanje Miloševića u Srbiji. To je već davno moglo biti i zaključeno pitanje, ali se čekao pravi trenutak koji odgovara toj politici. Tada će Hrvatska ('lokomotiva regije' ili 'strateški partner') biti već upregnuta, a u Srbiji će uspjeti 'procvijetati demokracija'. Sav politički anglo-saksonski interes tada će se preseliti novom-starom partneru, Srbiji kao čuvaru Balkana. Ako će tada možda Hrvatska se usuditi prosvjedovati, biti će dovoljno malo pretražiti po predhodno uredno dostavljenim dokumentima Haaškom sudu i izvući ponovno neke nove dokaze o zločestoj Hrvatskoj.

Damir Borovčak

Iz HDZ-a

14. lipnja - Hrvatska demokratska zajednica (HDZ) spoznala je da svaka mudra stranka mora niz ovlasti spuštati na niža stranačka tijela, pa su u skladu s tim bili provedeni izbori u mjesnim, općinskim, gradskim i županijskim organizacijama. To je na jučerašnjoj sjednici Županijskog odbora HDZ-a Međimurja i predsjednika međimurskih gradskih i općinskih odbora, održanoj u Prelogu, istaknuo predsjednik HDZ-a dr. Ivo Sanader. Međutim, takav način odlučivanja i dobivanja ovlasti donosi i odgovornost. Zbog toga će gradski odbor HDZ-a u Samoboru morati podnijeti posljedice, rekao je Sanader najavivši koalicije s više stranaka u općinama i gradovima kojima su održani ili predstoje prijevremeni lokalni izbori. Predsjednik HDZ-a izvijestio je da je ravnatelj HRT-a Mirku Galiću prenio nezadovoljstvo zbog nedovoljnog i neodgovarajućeg praćenja rada HDZ-a na televiziji. Najavio je za subotu velik stranački skup na Zagrebačkom velesajmu, na kojem će HDZ razmatrati odnos nove vlasti prema općinama, gradovima i županijama gdje je HDZ na vlasti, kao i financiranje tih lokalnih jedinica.(HRT)

U.S. Seeks Envoy's Ouster Serbian Represents Nonexistent Country at United Nations

UNITED NATIONS, June 23—The United States is campaigning to kick Serbia's U.N. envoy out of the United Nations, at least temporarily, the U.S. ambassador to the United Nations said today. Richard C. Holbrooke said that Belgrade's envoy, Vladislav Jovanovic, continues to be accredited to the United Nations as the representative of the Federal Republic of Yugoslavia, even though that country ceased to exist in the early 1990s. He said Serbia must re-apply for membership in the United Nations as a newly independent state, or leave the organization.

"This is going to be an all-out effort to dislodge Yugoslavia from the United Nations. We may win. We may fail," Holbrooke said in an interview. "The flag flying [at U.N. headquarters] on First Avenue is the flag of a country that hasn't existed in a decade--Tito's Yugoslavia."

Holbrooke announced the U.S. campaign shortly after the Security Council, acting at the behest of the United States, voted to bar Jovanovic from participating in a council debate on the Balkans. The U.S. envoy said that he and Secretary of State Madeleine K. Albright would urge their counterparts in New York and in foreign capitals to support the U.S. position.(The Washington Post, 24.6.2000, Pg. 18)

BEOGRAD: UNHCR POKRENUO KAMPANJU ZA POVRATAK IZBJEGLICA U HRVATSKU

22.lipnja -Glasnogovornica Visokog povjerenstva UN-a za izbjeglice (UNHCR) u Beogradu Maki Shinohara izjavila je da je ta organizacija počela veliku informativnu kampanju za povratak izbjeglica u Hrvatsku. Na konferenciji za novinare Shinohara je rekla da je ta kampanja organizirana u suradnji s hrvatskim Uredom za prognane i raseljene osobe, te da je nova inicijativa nastala zahvaljujući promjenama koje su se dogodile u Hrvatskoj i bržem procesu dobivanja dozvola za povratak. Ured UNHCR-a primio je do 1. lipnja 24.000 molbi za povratak.(HRT)

S međimurskog piknika: gosp. Vlado Kireta, gđa. Vesna Šimić i gosp. Mirko Gavez (s lijeva na desno)

Knjiga koja izvanredno opisuje globalizaciju, nije naučna fantastika, već zlo koje se ostvaruje ! Knjiga koju jednostavno morate proučiti !!!

RALPH EPPERSON: NOVI SVJETSKI POREDAK

Izdanje SION, Zgb. 1997., str. 320, cijena \$ 25 Cdn

Izvanredno i ozbiljno tumači povjesne uzroke, trend i posljedice globalizacije.

Knjiga ne spominje Hrvatsku, ali svi prikazi iz knjige pronalaze svoju potvrdu na našim prostorima i suvremenim zbivanjima koja su nas pogodila.

ZA MOGUĆNOST NABAVKE OBRATITE SE NA UREDNIŠTVO HRVATSKE ISKRE.

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 61, 30. VI. 2000.

Mojim očima (i srcem).....

Kako je noć lijepa na Velebitu! Mnogo sam putovala po svijetu, gledala razne noći u raznim djelovima svijeta, no niti jedna nije takva kao ona na Velebitu - te noći kad sam ja bila tamo. Zvijezde su te noći sjale tako čudesnom bojom, cijelo nebo je bilo posuto tisućama i tisućama malih i velikih zvijezda, koje su užareno sjale i treperile na tamnoplavom nebu, a tu i tamo pala je i neka zvijezda. Zrak je bio hladan, upravo je štipao za obraze kad smo se spremali za krevet u jednoj od soba u planinarskom domu na Zavižanu.

Moje društvo je odlučilo da zajedno spavamo u istoj sobi, jer "bit će nam ljepše", zaključili smo. Moj rođak skoro da je cvo-kotao od hladnoće koja je ulazila pod kožu (a on je nešto malo stariji od mene). Rekla sam mu kako mi ovdje u našoj vikendici u Bobcaygeonu po zimi spavamo s kapama i čarapama, jer to je jedini način da se zaštitimo od hladnoće, koja upravo grize. I tako je moj Mirko stavio kapu na glavu, čarape na noge i - spavanac.

Moja prijateljica i ja nismo mnogo spavale te noći, nešto od smijeha koji je tako zarazan, nešto od uzbuđenja, nešto od toga tko bi spavao na Velebitu - i tu i tamo digle smo se pogledati zvijezde, rojeve zvijezda, tamnoplavo nebo, jaka svjetla mjesta Lopar na otoku Cresu u daljini na moru; osluškivale smo lavež pasa pored kuće, gledale crninu šuma i dolina, slušale javljanje životinja... Nije bilo jednostavno moguće "samo" spavati! Ta samo smo jednu noć na Velebitu!

Zamolili smo domara da nas probudi rano ujutro da vidimo izlazak sunca, no mi smo se probudile čak ranije od njega, obukle u mraku i hladnoći i poletjele na vrh brda iznad doma, na vrh Vučjaka. Penjale smo se strmim putem kroz šumu, i tu i tamo smo se pitale da li ćemo zalutati, jer - još je bio mrak, tek se je počelo razdanjivati. Naglo smo došle na vrh brda, upravo kad je počelo izlaziti sunce. Pred nama je bila upravo veličanstvena slika Velebita i okolnih planina: sivo kamenje, svježe zelenilo, tamnija šuma sa borovima, gotovo sivo-smeđe planine, a negdje ne horizontu sive planine kao na kineskim pejzažima. Sunce.... oblaci nad njim lete... preko puta nas more.... stjene u daljini izgledaju poput malih sela..... snijeg prosijava tu i tamo...

Kako opisati nešto što je upravo savršeno? Kako pronaći riječi za nešto tako lijepo, tako veličanstveno da svaka riječ postaje nedovoljna? U tami koja nas je omatala i ležala na svim planinama i vrhovima i drvećima i borovima, udolinama i proplan-cima Velebita iz smjera Bosne polako se je ukazala samo jedna sićušna žuta točka u tami jutra, pa onda malo veća, nebo je mijenjalo boju s plave, na svijetlije, na sivo-plavu, čak i na roza boju... sunce je počelo stidljivo bacati svoje zrake tek malo ispod oblaka na vrhove planina, i kao da se odmata film, pred nama se polako pojavljivala i otkrivala ljepota okoline: crne šume su naglo dobivale zlatan odbлесак, sunce je preletjelo preko snijega i osvijetlilo ga, pa onda se pojavilo brdo naglo iz mraka.... Zavižanski Pivčevac, Hajdučki kukovi, Veliki Kozjak, Lubenovac, Vratarski Kuk, Lubenska vrata, Škrbene Drage, Gornji Zavižan (ili Debela kosa), pa onda naglo izviruje Gromovača.... Sunce se već dosta diglo, nebo se gotovo žuti, žuta točka sunca postaje sve veća i veća; polako se žuti sve oko nas - ipak, hladno je na vrhu Vučjaka, tako da smo se obje umotavamo u veste i vindijakne - no taj prizor tog čarobnog jutra nije se smio propustiti!

Dugo, dugo željela sam vidjeti i zalaz i izlaz sunca na Velebitu i uspjela sam - ali to nije bilo dovoljno: moja prijateljica je imala sa sobom telefon, pa smo nazvale mog supruga u Toronto u času kad je sunce na Velebitu bilo tek malo nad horizontom, nprubidile smo ga iz mraka i koliko god da se trudio da mu se iz glasa ne čuje da mu je žao što nije s nama, očito je bilo da bi

sve dao da je tada bio s nama - ali i mi isto, jer ono što čovjek voli rado dijeli s ljudima koje voli, kao recimo mojim suprugom ili mojom prijateljicom.

Kad je sunce već bilo dosta visoko i obasjavalo sve velebitsko gorje, krenule smo natrag u dom, na kavu. Ja, kako vidite, stalno držim fotografski aparat u ruci i stalno slikam. U jednom trenu pojavio se moj rođak, još onako pospan s kapicom na glavi u pidžami - i ja sam ga slikala. Tu sliku nažalost ne mogu dijeliti s vama, no malo je kad kažem da me uhvati histerični smijeh kad ju vidim - toliko je smiješna!

To jutro mi dvije opet nismo prosjedile pred domom, već smo se opet uputile na "obližnji" brijeg, preko puta Zavižana, da pogledamo more, koje je tek sada dobivalo sunce. More se ljeskalo pod prvim zrakama sunca, plavilo u svojoj ljepoti, otoci polagano "izranjali" iz sunca: Krk, Goli otok, Vražji otok, Rab, u daljini Cres i punta Paga..... Uspjela sam tek danas slikati sve otoke i okolne hridi, jer sunce je sjalo na njih. Vratile smo se umorne, gotovo iscrpljene od hoda - ali izvanredno zadovoljne natrag u dom, popile kavu i na odlasku smo.

Kao i u hotelu, ovdje se plaća spavanje. Planinari plaćaju manje, a mi obični smrtnici više, no domar nas je učlanio u planinare, tako da sam ja sada oficijalno član Planinarskog saveza Hrvatske, i spavanje je koštalo tek oko 35 kuna (koliko se sjećam). Ja sam, po našem dobrom običaju, ostavila par kuna za dom, jer gosp. Ante Vukušić ("Katica" za sve) radi na kapelici Sv. Ante, botaničkom vrtu i raznim drugim projektima, i svaka kuna im dobro dođe. No, ono što se dogodilo nakon toga donijelo mi je suze na oči, i zaista lijepu uspomenu: on je tada otišao u svoje spremište i svakoj od nas donio jednu prelijepu knjigu o Velebitu Vladimira Jurčenka "Prisno uz kamen", njegovog učitelja, koju kako on kaže "ne poklanja baš svakome". Uz zagrljaj i obećanje da ćemo opet doći (i hoćemo) otišli smo.

Kako ste primijetili - nisu mi dali jesti tog jutra - tek jednu kavu. Prigovarala sam glasno putem, a išli smo cestom koja vijuga kroz dolinu, da sam gladna i da to nije fer, jer "naučili ste me puno jesti, a sad moram gladovati, a u ruksaku je bila gavrilovićeve salama!" Nitko me nije slušao i stalno su govorili kako ćemo jesti kraj auta, nešto kasnije - a ja gladna! U jednom trenu, tako prigovarajući, okrenula sam se mojoj prijateljici i rekla da bi možda bilo bolje presjeći put preko trave, a ne ovoliko ići zaobilaznim putem. Ona će meni: "Pazi, trava je skliska, budi jako pažljiva."

Moj rođak je, kako rekoh malo stariji, i u tom trenu okrenula

sam se prema njemu da ga upozorim neka bude pažljiv, jer su on i njegova žena isto tako krenuli preko mokre livade prema kapelici sv. Ante i rekla sam "Mirko... " i htjela dodati "pazi da ne padneš" - i ja pala iz sve snage, kao kamen!! Tko zna koji je razlog, no za mene razlog je vjerojatno to što sam bila šeprtlja, imala odvezanu bakandžu, nepažljiva, gledala oko sebe, prigo-varala za hranu i tko zna što još! No, bilo kako bilo, ja sam ležala u travi, ispružena, ruksak na meni, noga mi je nekako čudno bila ulegnuta - bojažljivo gledam oko sebe što se događa. Vidim: moja prijateljica isto leži, samo ona je na cesti! Moja rođakinja gleda razrogačenih očiju - koja od nas dvije je sada pala, ja ili Lela?

Ja se polako dižem, pipam si nogu, koljeno je bilo ulegnuto, ali nije slomljeno i pitam Lelu: "Što je s Tobom, zašto si Ti na zemlji?" Ona od smijeha ne odgovara, nema snage dignuti se sa ceste - jer, gledajući mene u "slobodnom padu" pala je na zemlju od smijeha - ali i od bojazni da ne bude "neprilika" na vrhu Velebita! No, konačno se i moja Lela uspjela dići, još i sada u histeričnom smijehu, no ide se dalje, prema autu. Ja polako idem, šepesam, spominjem glupu travu, rosu i slične stvari (samo ne sebe) i hodam šepajući, no po običaju sam uporna - ne dam se, jednostavno. Moji se smiju, i govore kako sad čim dođemo do auta mogu dobiti jesti, jer "zaslužila si"! Čime? Valjda, padom!

Nakon oko jedan sat hoda kroz šumu prepunu pjeva ptica (koje sam snimila i često slušam njihov poj, posebno u vrijeme kad mi duša treba nešto posebno), prepunu divnog cvijeća i zelenila, tu i tamo ostatka snijega - stigli smo do auta, presvukli se i krenuli u civilizaciju.

Negdje ispred Senja stali smo kraj puta, izvadili sendviče, "mušku vodu" (to vam je "sok" napravljen od kristala kefira, koji je zaista izvrstan i po riječima moje rođakinje ima izvanredno djelovanje, zdravstveno i ono za mršavljenje. Tu moram dodati nešto: trebala sam ponijeti sa sobom kristale te "muške vode", i suprug mi još ne može oprostiti, jer sam ih zaboravila u Zagrebu kad smo polazili za Kanadu, no nadam se da će mi neka "dobra duša" jednom to donijeti) i sve ono ostalo tako dobro, tako ukusno posebno na onom prelijepom zraku, u mirisu kadulje i smilja, uz cvrkut ptica, i pogled na more s jedne strane, na Velebit s druge, sa sendvičem od gavrilovićeve salame - duša ti zastane. No, vremena nije bilo mnogo - put nas je nosio dalje, u Split...

U Splitu me je mnogo čekalo, ali malo dočekalo, jer noga me je dosta boljela, i jednostavno nisam htjela nigdje hodati. Iako ništa nisam slomila, navukla sam sve mišiće na nozi, tako da je hodanje bilo dosta teško i bolno. Tako smo moja prijateljica i ja provele dan sjedeći na Marjanu, uz kavicu, cigaretu, dobru hranu, dobro društvo, izvrstan pogled.

Po dolasku u Split razvila sam slike s Velebita. Jednostavno morala sam vidjeti još jednom to mjesto koje sam toliko željela vidjeti i shvatila da sve ono što sam sanjala nije bilo ništa prema onome što je bila zbilja. Kaže se za Velebit da je najljepša hrvatska planina. Premala je to riječ, ili opis, jer ono što vas dočeka kad se popnete na vrh Velebita, oduzme vam dah i ostane u sjećanju zauvijek.

Rekla sam u početku ovog članka da će svaka izrečena riječ biti premala, preuska, preslaba da bih vam dočarala ljepotu, divljinu, pogled, plavetnilo, treperenje zvijezda, mirise, pjev ptica, šumor vode, zelenilo livada... Kad bih vam mogla sugerirati gdje ići - idite na Velebit na Zavižan i uvjerite se u ljepotu koja će vam ostati u sjećanju zauvijek.

Ipak na kraju ne smijem a da ne zahvalim mnogima koji su mi omogućili ovaj put: prijateljima planinarima, koji su mi usadili ljepotu hrvatskih planina u srce, rođacima Balićima koji su dali dio svog slobodnog vremena za mene, domaru gosp. Vukušiću za odgovore na moja bezbrojna pitanja, mojoj prijateljici za sve, pa čak i onaj smijeh na vrhu Velebita, mojem su-

prugu na slušanju mojih snova, "Hrvatskoj iskri" i vama, dragi čitatelji koji ste isto tako sudjelovali u mom ostvarenom snu, svojom podrškom. Kako kažem: treba sanjati ... ali i koji puta učiniti sve kako bi se taj san ispunio.....

Valentina

Vladimir Jurčenko: Prisno uz kamen

Krajoлик

Planina.

*Bijeli kamenjari
I beskrajna duboka
Šuma mračna.*

*Uz južni bok
Stisnute kućice
U otrcanu ruhu.*

*Kad bih mogao zaobići
I ne pogledati,
Ne zastati,
Živjeti i sve zaboraviti!*

Kad bih mogao!

SVANUĆE

*Nad surim smrekama svanuće,
U krošnjama dah jutarnje bure
I prvi cvrkut ptica.
Na obzorju obojeno nebo
I obrisi planinskih vrhova.*

*Uzimam dah.
U mojim grudima
Raste zelena plima,
Zeleni vir,
A moje lice lagano crveni
Kao i nebo ranozorja.*

Služite se našim pokroviteljima

Modern Age
Plastics Inc.

50 Fasken Dr., Units 2, 3, 4,
Rexdale, Ont., M9W 1K5
Tel. (416) 675-2955
Fax (416) 675-2965

STAN TRTANJ

Custom Plastic Fabrication & Machining
Specializing in Acrylics: Designing, Displays, Advertising, Homeware